

155.232

๙๕๓๕๗

๖ 3

การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

๒.๔ พ.ศ. 254๐

ปริญญานิพนธ์
ของ
จิราภรณ์ อำนาจเกลิงศักดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
มีนาคม 2540
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ 3๖๔๔1

การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
จิราภรณ์ อำนาจเถลิงศักดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
มีนาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะ 3 ตัวแปร คือ ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท และศึกษาผลร่วมของจิตลักษณะ 3 ตัวแปรดังกล่าว ที่มีต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ปวช.-ปวส. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ-สูง เพศ ชาย-หญิง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประจำปีการศึกษา 2538 จำนวน 433 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามภูมิหลังของนักศึกษา แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน และแบบวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาทและการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ปวช.-ปวส. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ-สูง เพศชาย-หญิง

2. ความเชื่ออำนาจภายในตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะในกลุ่มรวม กลุ่ม ปวส. กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง แต่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่ม ปวช. และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3. ผลรวมกันของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มรวม กลุ่ม ปวส. และในกลุ่มเพศชาย โดยนักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการ คบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมากและมีความเชื่ออำนาจภายนอกตน จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในกลุ่มรวม กลุ่ม ปวส. และกลุ่มเพศชาย

4. ผลรวมกันของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท กับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่ม ปวช. กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยนักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ผลรวมกันของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม กับความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยนักศึกษาที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ร่วมกับความเชื่ออำนาจภายนอกตน มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

A STUDY OF SOME FACTORS RELATED TO VIOLENT BEHAVIOR
OF VOCATIONAL COLLEGE STUDENT IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
JIRAPORN AMNATTHALEONGSAK

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Developmental Psychology
at Srinakharinwirot University
March 1997

D

The purposes of this research were to study the relations of three psychological traits : attitudes toward violent behavior, undesirable peer group experience and internal-external locus of control with violent behavior and the interaction effects of the three psychological traits to violent behavior of the vocational college students in Bangkok as a whole sample group and sub sample groups as separated by grade levels, academic achievements and sexes.

Subjects were 433 certificate and diploma vocational students of 1995 academic year. Data were collected through questionnaires on students' background, attitudes toward violent behavior, undesirable peer group experience, internal-external locus of control and violent behavior assessment. The data were analysed by Pearson Product Moment Correlation and Three Way Analysis of Variance.

The findings were concluded as follow :

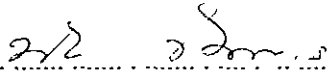
1. There were significant positive correlations between attitudes toward violent behavior and undesirable peer group experience with violent behavior in total samples and subsamples separated by grade levels, academic achievements and sexes.
2. There were significant negative correlations between internal locus of control and violent behavior for total samples, diploma level group, low academic achievement group, male group and female group but not for the certificate level group nor the high achievement group.
3. Interaction effects of attitudes toward violent behavior, undesirable peer group experience and internal-external locus of control to violent behavior were found for total samples, diploma level group and male group where it was showed that students with positive attitude toward violent behavior together with high undesirable peer group experience and external locus of control had more violent behaviors than did other groups.

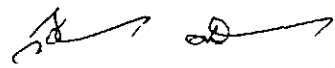
4. Interaction effects of attitudes toward violent behavior and undesirable peer group experience to violent behavior were found for certificate level group, lower academic achievement group and high academic achievement group where it was showed that students with positive attitudes toward violent behavior and high undesirable peer group experience had more violent behaviors than did other groups.

5. Interaction effects of undesirable peer group experience and internal-external locus of control to violent behavior were found for high academic achievement group where it was showed that students with high undesirable peer group experience and external locus of control had more violent behaviors than did other groups.

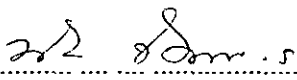
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

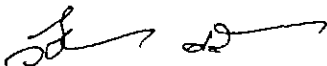
คณะกรรมการควบคุม

 ประธาน
(ดร.นิยะดา จิตต์จรัส)

 กรรมการ
(ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(ดร.นิยะดา จิตต์จรัส)

 กรรมการ
(ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของ คร.นิยะดา จิตต์จรัส ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา ศรีสัตย์วาจา กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้สละเวลาอย่างมากในการให้ความรู้ คำแนะนำ และตรวจแก้ไขทุกขั้นตอนของการทำวิจัยอย่างใกล้ชิด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร กรรมการสอบปากเปล่า ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาจิตวิทยา ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ วิชาการ และให้คำแนะนำช่วยเหลือจนผู้วิจัยประสบความสำเร็จทางการศึกษา

ขอขอบคุณ สถานศึกษา อาจารย์และนักศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒน์ รังรองรัตน์ และคุณสุพรรณ อินทุรัตน์ ที่ช่วยให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูลและพิมพ์ปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ คุณจันทร์ - คุณพูนสุข พงษ์ศรีทัศน์ คุณพ่อ - คุณแม่ และคุณจิระพงษ์ อำนาจเถลิงศักดิ์ ที่ช่วยเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

จิราภรณ์ อำนาจเถลิงศักดิ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	นิยามปฏิบัติการ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ความหมายของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท	9
	ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว	10
	พฤติกรรมก้าวร้าวและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	12
	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
	การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
	ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
	ภูมิหลังของนักศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
	ระดับชั้นกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท	21
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท	22
	เพศกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท	23
	สมมุติฐานของการวิจัย	24
3	วิธีดำเนินการวิจัย	25
	/ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
	/ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	30

การวิเคราะห์ข้อมูล	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง	31
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
5 สรุปและอภิปรายผล	54
* ความมุ่งหมายของการวิจัย	54
สมมุติฐานของการวิจัย	54
* วิธีดำเนินการวิจัย	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
* สรุปผลการวิจัย	56
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	62
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	62
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	69
ประวัติของผู้วิจัย	83

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงลักษณะรูปแบบและด้านต่าง ๆ ของพฤติกรรมก้าวร้าวจากการวิเคราะห์ของบัล	11
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	31
3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทะเลาะวิวาท กับทัศนคติต่อการทะเลาะ วิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	32
4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ในกลุ่มรวม จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	33
5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา ในกลุ่มรวม จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	35
6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา ระดับ ปวช. จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	36
7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับ ปวช. จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ ไม่เหมาะสม	38
8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา ระดับ ปวช. จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	39
9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับ ปวส. จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน.....	41
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	42

11	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	44
12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	45
13	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	47
14	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำแนกตามระดับของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	49
15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา เพศชาย จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	50
16	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาเพศชาย จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	52
17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษา เพศหญิง จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน	53

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมต่าง ๆ จากสิ่งเร้าที่ไม่พึงประสงค์ ...	14
2 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษากลุ่มรวม 8 กลุ่ม ..	34
3 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับ ปวช. 4 กลุ่ม	37
4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับ ปวส. 8 กลุ่ม	40
5 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียนต่ำ 4 กลุ่ม	43
6 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียนสูง 4 กลุ่ม	46
7 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียนสูง 4 กลุ่ม	48
8 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาเพศชาย 8 กลุ่ม	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา เป็นพฤติกรรมที่รุนแรงมาก ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือ การทะเลาะวิวาทของนักศึกษานั้น ย่อมทำให้เกิดความสูญเสียทรัพย์สินตลอดจนชีวิตและร่างกาย ฝ่าฝืนกฎระเบียบบ้านเมือง เป็นภาระของสังคม บิดามารดาต้องเสียเวลาในการประกอบอาชีพ ครู-อาจารย์ต้องเสียเวลาในการสอน สิ้นเปลืองกำลังเจ้าหน้าที่และงบประมาณ นักศึกษาเองก็มีผลการเรียนตกต่ำ อาจเป็นประชากรไร้คุณภาพต่อไปในอนาคตจากความเสียหายและสูญเสียต่าง ๆ ดังปรากฏให้เห็นได้ตามหน้าหนังสือพิมพ์ทั่วไป

ความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท มีตั้งแต่การพุดจาได้เถียงทะเลาะกัน จนถึงใช้อาวุธทำร้ายร่างกายกัน ทำให้ทรัพย์สินของสถาบันและบุคคลภายนอกเสียหาย มีผู้บาดเจ็บเล็กน้อย บาดเจ็บสาหัสและเสียชีวิต สำหรับตัวนักศึกษาที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเอง ก็ถูกลงโทษตั้งแต่ตัดคะแนนความประพฤติ พักการเรียน จนถึงขั้นไล่ออก ถึงแม้ว่าแต่ละสถาบันจะมีบทลงโทษ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทจนถึงขั้นไล่ออกแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงมีนักศึกษาก่อการทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ จึงทำให้น่าสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ว่ามีสาเหตุจากปัจจัยใดบ้าง

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ถือว่าเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่ม (สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. 2520 : 7) ในอดีตที่ผ่านมาได้มีผู้วิจัยศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ได้พบหลักฐานยืนยันการศึกษานั้น ๆ จึงได้ตั้งทฤษฎีขึ้นมาเช่นของฟรอยด์ ซึ่งเห็นว่า ความก้าวร้าวมีสาเหตุมาจากสัญชาตญาณ ของเบอร์โควิช และ ของมิลเลอร์และคอสลาร์ ซึ่งกล่าวว่า ความก้าวร้าวมีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่มากระตุ้น และทฤษฎีการเรียนรู้ความก้าวร้าวของ แบนดูรา ที่กล่าวว่า ความก้าวร้าวเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ทั้งจากตัวแบบและการเรียนรู้โดยตรง เป็นต้น (สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. 2520 : 4-6)

นอกจากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวแล้ว จากการทบทวนงานวิจัยที่มีผู้ได้ศึกษาไว้ในอดีตพบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว อาจจัดแบ่งได้เป็นด้านใหญ่ ๆ 3 ด้าน คือ

1. ด้านจิตลักษณะ ได้แก่ ตัวแปร มโนภาพแห่งตน (วิลส สุวรรณมณี. 2527) ทศนคติ กรู่มองอนาคต (ผ่องพรรณ แววิเศษ. 2534) และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน (Mesinger. 1984; Young Thomas. 1992)

2. ด้านสังคม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและคุ้มครองมากเกินไป (ประพันธ์ สุทธารวาส. 2519) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและปล่อยปละละเลย (เสถียร ศรีรัตน์. 2522) การอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องจากเด็ก และแบบให้การลงโทษ (สุธินดา ใจงาน. 2529) อิทธิพลของสื่อมวลชน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2529) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน (สมพร สุทัศน์ย์ 2530 ; ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ. 2534) และการรับรู้บรรยากาศประชาธิปไตยในห้องเรียน (ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ. 2534)

3. ด้านภูมิหลัง ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (วิมล สุวรรณมณี. 2527 ; สมพร สุทัศน์ย์. 2530 ; พรสุดา คิษยวรรณะ. 2534) เพศ (อาคม จันทนสุนทร. 2519 ; เสถียร ศรีรัตน์. 2522 , สุธินดา ใจงาน. 2529 พรสุดา คิษยวรรณะ. 2534) ระดับชั้น (สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และ คนอื่น ๆ. 2520 ; สมพร สุทัศน์ย์ 2530 ; พรสุดา คิษยวรรณะ. 2534)

ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ (2534) ศึกษาพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น โดยศึกษาถึง อิทธิพลของปัจจัยทั้ง 2 ด้านข้างต้น คือด้านจิตลักษณะ และด้านสังคม กล่าวคือ ด้านจิตลักษณะ ได้แก่ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคต สุขภาพจิต และทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และด้านสังคม ได้แก่ การคบเพื่อนอย่างเหมาะสม และการรับรู้บรรยากาศแบบประชาธิปไตย ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา พบว่า ตัวแปรด้านจิตลักษณะที่ทำนายพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของ นักศึกษาได้ดีที่สุด คือ ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความหมาย ของทัศนคติ ที่ว่า ทัศนคติเป็นความพร้อมที่จะตอบสนอง หรือเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดง พฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง (Hilgard. 1962 : 171 ; McDonald. 1954 : 748) ทัศนคติจึงเปรียบ เสมือนสาเหตุภายในที่ผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมต่างกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2529 : 2-4) นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ตัวแปรด้านสังคมที่ทำนายพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาได้ ดีที่สุด คือ การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร สุทัศน์ย์ (2530) ที่ ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน พบว่าตัวแปรทั้ง 4 กลุ่ม คือ การอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลกลุ่มเพื่อน ลักษณะภูมิหลังของครอบครัว และลักษณะตัวเด็ก ซึ่ง ได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก ตัวแปรกลุ่มที่มีอิทธิพล เชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับสูงสุด คือ อิทธิพลในกลุ่มเพื่อน สามารถอธิบายพฤติกรรม ก้าวร้าวได้ประมาณร้อยละ 38 และงานวิจัยของ สุพจน์ จักขุทิพย์ (2521) พบว่า ปัจจัยบางประการ ที่มีผลต่อการประทุพติคนไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัจจัยหนึ่ง ที่นอกเหนือไปจากการใช้เวลาว่างไม่เหมาะสม ผลการเรียนไม่ดี การขาดความรู้ทางด้านกฎหมาย ควบคุมความประพฤติ คือการยอมรับอิทธิพลของเพื่อนในทางเสื่อมเสียมาก จะเห็นได้ว่าการคบ เพื่อนที่ไม่เหมาะสมนี้ เป็นตัวแปรที่สำคัญอีกตัวหนึ่ง เพราะนักศึกษายังอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัย แห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบความ

เป็นอิสระ ทำให้ความสัมพันธ์และอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อวัยรุ่นลดลง แต่เพื่อนจะมีอิทธิพลมากขึ้น หากนักศึกษามีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม นักศึกษาอาจได้รับอิทธิพลทางความคิดและการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมตามเพื่อนไปด้วย (สุภัททา ปิณฑะแพทย์. 2527 : 151-185)

นอกจากทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม จะเป็นตัวแปรที่สำคัญ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นแล้ว ตัวแปรด้านจิตลักษณะที่สำคัญที่อาจจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทด้วยก็คือ ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน

ความเชื่ออำนาจภายในคน หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ว่าผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้นกับตนเอง เป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง ส่วนความเชื่ออำนาจภายนอกคนนั้น หมายถึงการที่บุคคลรับรู้ว่าผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้นกับตนนั้นมีสาเหตุมาจาก โชคชะตา เคราะห์กรรม ความบังเอิญ อิทธิพลของผู้อื่นบันดาลให้เป็นไป หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดฝัน ด้วยอำนาจใด ๆ ที่อยู่รอบตัว (Rotter. 1961 : 1)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศ พบว่า ความเชื่ออำนาจภายในคน มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าว เช่น งานวิจัยของ เมซินเจอร์ (Mesinger. 1984) พบว่า ลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท คือมีความเชื่ออำนาจภายนอกคน และของ โทมัส (Thomas. 1992) พบว่า บุคคลซึ่งมีความรู้สึกว่าตนสามารถควบคุมสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่า หรือมีลักษณะเชื่ออำนาจภายในคนสูงกว่า จะรับรู้ความก้าวร้าวของบุคคลเป็นเรื่องของสัญชาตญาณต่ำกว่าบุคคลที่รู้สึกว่าสามารถควบคุมสิ่งต่าง ๆ ได้น้อยกว่า ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงว่าลักษณะความเชื่ออำนาจภายในคน อาจจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว กล่าวคือ บุคคลที่รับรู้ว่าการก้าวร้าวของบุคคลนั้นเป็นเรื่องของสัญชาตญาณ น่าจะเป็นคนที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่าคนที่เชื่อว่าความก้าวร้าวมิใช่เป็นเรื่องของสัญชาตญาณ แต่เป็นสิ่งที่เรียนรู้และควบคุมได้ ซึ่งก็คือบุคคลที่มีลักษณะเชื่ออำนาจภายในคนนั่นเอง

สำหรับในเมืองไทย ยังไม่เคยมีใครศึกษาความเกี่ยวข้องของตัวแปรความเชื่ออำนาจภายในคนกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างไรก็ดีได้มีผู้ศึกษางานวิจัยพบความเกี่ยวข้องของตัวแปรความเชื่ออำนาจภายในคนกับตัวแปรอื่นมากมาย เช่น พฤติกรรมการปฏิบัติตนเพื่อดำรงไว้ซึ่งสภาวะสุขภาพในหญิงตั้งครรภ์ กรณีการ กั้นระรึกษา (2527) พบว่า ความเชื่ออำนาจภายในคนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติตนเพื่อดำรงไว้ซึ่งสภาวะสุขภาพในหญิงตั้งครรภ์ สำหรับในเรื่องพฤติกรรมการวางแผนครอบครัว แมคโดนัลด์ (Mac Donald. 1970) ได้ศึกษาการป้องกันการตั้งครรภ์ของนักศึกษาหญิงในวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบว่า ร้อยละ 62 ของผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในคนจะป้องกันการตั้งครรภ์ ในขณะที่ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกคนจะป้องกันการตั้งครรภ์เพียงร้อยละ 37 เท่านั้น ส่วนพฤติกรรมเข้ากลุ่มอาสาพัฒนาชนบทนั้น วิเชียร รักการ (2522) พบว่า นิสิตผู้อาสาพัฒนาจะมีความเชื่ออำนาจภายในคนสูงกว่าผู้ไม่อาสาพัฒนา นอกจากนี้แล้ว

พฤติกรรมกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตร นิพนธ์ สัมมา (2523) พบว่า ผู้ที่ยอมรับนวัตกรรม การปลูกมันฝรั่งพันธุ์สปุนด้ามากเท่าไร เป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนสูง และเป็นผู้มีทัศนคติ ที่ดีต่อการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตร

ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับข้อสรุปของ สตริกแลนด์ (Strickland, 1977 : 235-243) ที่ได้จากการประมวลการวิจัยว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนมักจะเป็นผู้ชอบแสวงหาความรู้ มีความเชื่อในความสามารถของตนเอง พึ่งพาตนเองมากกว่าผู้อื่น นอกจากนี้ยังใช้เวลา ในการไตร่ตรองเกี่ยวกับงานที่ทำมากกว่า และให้ความสำคัญต่อความสำเร็จ และรู้จักศึกษาหา ข้อมูลที่เกี่ยวกับงานโดยไม่ต้องอาศัยคนอื่น ๆ แต่ผู้ที่เชื่ออำนาจภายนอกตนจะมีลักษณะตรงกันข้าม และยังสนับสนุนกับข้อสรุปของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 51-52) ที่ได้วิเคราะห์ จิตลักษณะที่จำเป็นสำหรับพลเมืองดี และพบว่า ลักษณะความเชื่ออำนาจภายในตน เป็น 1 ใน 8 ของลักษณะพื้นฐานทางจิตใจที่เป็นแกนกลางของพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2526 : 21) ที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อไป ดังนั้น การศึกษาถึงความเชื่ออำนาจ ภายใน-นอกตนของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ก็อาจจะทำให้เข้าใจพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากขึ้นด้วย

ดังนั้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนมาศึกษา ซึ่งนอกจากจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทแล้ว ก็ยังได้ศึกษาผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน กับทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทและการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมที่มีต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทด้วย ทั้งนี้แม้ว่าทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทหรือการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม หรือความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน สามารถจะอธิบายพฤติกรรมทะเลาะวิวาทได้ส่วนหนึ่ง แต่พฤติกรรมทะเลาะวิวาทไม่ได้ขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทหรือการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม หรือความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนแต่เพียงอย่างเดียว การศึกษาผลร่วมกันของตัวแปรเหล่านี้ อาจจะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมทะเลาะวิวาทได้มากขึ้น ตัวอย่างเช่น ในกรณีของผลร่วมกันของความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน กับทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท อาจพบว่าพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นจะมากหรือน้อย นอกจากจะขึ้นอยู่กับแนวโน้มที่จะประกอบพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ซึ่งในที่นี้ได้แก่ทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาทแล้ว ก็อาจยังขึ้นอยู่กับลักษณะความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนด้วย เช่น เป็นไปได้ที่สำหรับผู้ที่ มีแนวโน้มจะทะเลาะวิวาทสูงอยู่แล้ว (ทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท) และมีลักษณะเชื่ออำนาจภายในตนร่วมด้วย ก็อาจจะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่าผู้ที่ มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท แต่มีลักษณะเชื่ออำนาจภายนอกตนร่วมด้วย แต่สำหรับผู้ที่ มีแนวโน้มจะทะเลาะวิวาทต่ำ (ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท) ถ้ามีลักษณะเชื่ออำนาจภายในตนร่วมด้วยก็อาจจะมีพฤติกรรมทะเลาะ วิวาทต่ำกว่าผู้ที่ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท แต่มีลักษณะเชื่ออำนาจภายนอกตนร่วมด้วย

ทั้งนี้เพราะ ลักษณะการเชื่ออำนาจภายในคนจะช่วยเสริมให้บุคคลควบคุมเหตุการณ์ให้เป็นไปตามปรารถนาได้มากขึ้น ในขณะที่บุคคลที่มีลักษณะเชื่ออำนาจภายนอกจะสามารถควบคุมเหตุการณ์ให้เป็นไปตามความเชื่อและทัศนคติส่วนตัวได้น้อยกว่า

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลร่วมกันของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ที่มีต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท โดยจะศึกษากับกลุ่มของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร - ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แยกตามตัวแปรระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศ ซึ่งผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางสำคัญแก่ครู-อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศ

2. เพื่อศึกษาผลร่วมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนที่มีต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมและความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท และผลร่วมกันของตัวแปรทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนที่มีต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อันจะทำให้เข้าใจพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากขึ้น และผลการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข และป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษากันคว่ำครั้งนี้คือ นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานครประจำปีการศึกษา 2538

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2538 จำนวน 433 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ
 - ทศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท
 - ทศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท
- การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ
 - การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก
 - การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย
- ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ
 - ความเชื่ออำนาจภายในตน
 - ความเชื่ออำนาจภายนอกตน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมทะเลาะวิวาท

3.3 ตัวแปรจัดกลุ่ม ได้แก่

- เพศ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - หญิง
 - ชาย
- ระดับชั้น-แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - ปวช.
 - ปวส.
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538
2. ระดับชั้น หมายถึง ระดับการศึกษาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2538 ได้แก่

- ปวช. หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 และมีอายุระหว่าง 15-18 ปี

- ปวส. หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 และมีอายุระหว่าง 18-23 ปี

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแต่ละคน ตั้งแต่เข้ามาศึกษาอยู่ในสถาบัน พิสัยของคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.75 - 4.00 สำหรับนักศึกษาระดับ ปวช. และ 1.90 - 4.00 สำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50 ขึ้นไป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50

นิยามปฏิบัติการ

1. พฤติกรรมทะเลาะวิวาท หมายถึง การที่นักศึกษามีการใช้วาจาข่มขู่ ส่อเสียด ดูหมิ่น หุ้มเถียงทะเลาะกัน การใช้ร่างกายและหรือกำลังอาวุธเข้าทำร้ายร่างกายกันกับนักศึกษาในสถาบันเดียวกัน หรือต่างสถานศึกษากัน รวมทั้งการทำลายทรัพย์สินสิ่งของของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งต่อหน้าและลับหลังคู่กรณี

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทนี้ สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยนักศึกษาเป็นผู้ตอบ

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทมาก หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการตอบแบบวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ตั้งแต่ระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50 ขึ้นไป

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทน้อย หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการตอบแบบวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ต่ำกว่าระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50

2. ทักษะการทะเลาะวิวาท หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิดและแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ที่จะแสดงพฤติกรรมทะเลาะวิวาทในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง 2 ลักษณะดังกล่าว คือ มีความรู้สึก ความนึกคิดที่เห็นด้วย และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมทะเลาะวิวาท เรียกว่า มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท หรือมีความรู้สึกความนึกคิดไม่เห็นด้วย และไม่มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมทะเลาะวิวาท เรียกว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท

ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท สามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท ซึ่งดัดแปลงมาจากของ ผ่องพรรณ แววิเศษ (2534)

ทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการตอบแบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท ตั้งแต่ระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50 ขึ้นไป

ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการตอบแบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท ต่ำกว่าระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50

3. การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม หมายถึง ลักษณะการรวมกลุ่ม การคล้อยตาม การทำตามอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนว่า มีการยอมรับอิทธิพลของเพื่อนไปในทางเลื่อมเสียมกหรือน้อยเพียงใด สามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดลักษณะการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามดา วทิตานนท์ ที่ผ่องพรรณ แววิเศษ (2534) นำมาใช้

การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการตอบแบบวัดลักษณะการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ตั้งแต่ระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50 ขึ้นไป

การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการตอบแบบวัดลักษณะการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ต่ำกว่าระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50

4. ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อ หรือทัศนคติที่มีต่อความสำเร็จหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน จะมีความเชื่อหรือทัศนคติที่มีต่อความสำเร็จหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากผลการกระทำของตนเอง จะมีการตัดสินใจต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตัวของเขาเอง ไม่มีสิ่งภายนอกมาควบคุมได้ ไม่เชื่อโชคกลางหรือความบังเอิญ มีความพยายามตั้งใจจริง ยอมรับในผลการกระทำของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นความล้มเหลวหรือความสำเร็จ ส่วนผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน จะมีความเชื่อหรือทัศนคติที่มีต่อความสำเร็จหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากสิ่งภายนอก ที่มีใช้ตนเองเป็นผู้กระทำ เช่น โชคกลาง ความบังเอิญ หรืออำนาจของผู้อื่น

ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนนี้ สามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ของ ลิฟเวอร์รันท์ ร็อตเตอร์ และ คราวน์ (Liverant, Rotter and Crowne) ซึ่งอัญญรัตน์ จิรรุ่งศฤงคาร (2526) นำมาใช้

ความเชื่ออำนาจภายในตน หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการตอบแบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ตั้งแต่ระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50 ขึ้นไป

ความเชื่ออำนาจภายนอกตน หมายถึง การที่นักศึกษาได้คะแนนจากการตอบแบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ต่ำกว่าระดับเปอร์เซ็นต์ไคล์ที่ 50

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการศึกษาเรียงลำดับในการนำเสนอ ดังหัวข้อต่อไปนี้คือ

1. ความหมายของพฤติกรรมทะเลาะวิวาทและพฤติกรรมก้าวร้าว
2. พฤติกรรมก้าวร้าวและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
3. ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาทและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ภูมิหลังของนักศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

/ความหมายของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2526 : 385, 747) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ คือ "ทะเลาะ" หมายถึง ทุ่มเถียงกันด้วยความโกรธ ได้แข็ง เป็นปากเป็นเสียงกัน และ "วิวาท" หมายถึง ทะเลาะ ได้เถียง สอดคล้องกับพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ (2530 : 251) ซึ่งให้ความหมายไว้ว่า ทะเลาะวิวาท" หมายถึง ทุ่มเถียงและต่อสู้กัน นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของการทะเลาะวิวาทไว้หลายคน เช่น

ศิริพันธ์ เพชรทองคำ และคนอื่น ๆ (2521 : 62) กล่าวว่า การทะเลาะวิวาท หมายถึง การทะเลาะกันระหว่างนักเรียนในชั้นเดียวกัน ระหว่างนักเรียนที่อยู่คนละชั้นแต่ในโรงเรียนเดียวกัน และที่อยู่ต่างโรงเรียนกัน ตลอดจนถึงการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มนักเรียนที่อยู่ต่างโรงเรียนกันด้วย

กองสารวัตรนักเรียน (2526 : 8) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า การทะเลาะวิวาท หมายถึง นักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาเดียวกัน หรือต่างสถานศึกษาได้ใช้กำลัง อาวุธ หรือ วัตถุสิ่งของอื่น ๆ ที่นำมาใช้แทนอาวุธในการปะทะหรือทำร้ายซึ่งกันและกันมากกว่า 2 คนขึ้นไป

ผ่องพรรณ แววิเศษ (2534 : 38) อธิบายว่า พฤติกรรมทะเลาะวิวาท หมายถึง การที่ นักศึกษามีการทุ่มเถียงทะเลาะกัน ด้วยวาจา ทำร้ายร่างกายกันด้วยแรงกายและหรือกำลังอาวุธกับ นักเรียนหรือนักศึกษาวิทยาลัยอื่น ก่อให้เกิดความบาดเจ็บและหรือทรัพย์สินเสียหาย

อุดมรัตน์ เชาว์วิวัฒน์ (2536 : 19) กล่าวว่า การทะเลาะวิวาท หมายถึง พฤติกรรมของ นักเรียน นักศึกษา ที่นำไปสู่การโต้เถียงด้วยวาจา และได้ใช้กำลังกายหรืออาวุธ ตลอดจนวัตถุ สิ่งของอื่น ๆ ที่นำมาใช้แทนอาวุธ เข้าทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันจนได้รับความเสียหาย

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า พฤติกรรมทะเลาะวิวาท หมายถึง การที่นักศึกษา มีการใช้วาจาจากหมิ่น ทู่เมียงทะเลาะกัน การใช้ร่างกาย และหรือกำลัง อาวุธทำร้ายร่างกายกันกับ นักศึกษาในสถานศึกษาเดียวกัน หรือต่างสถานศึกษา กัน รวมทั้งการทำลายสิ่งของของบุคคลอื่น

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา หรือเรียกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่ม (สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. 2520 : 7) เป็นพฤติกรรมที่มีความรุนแรงมาก ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ผู้วิจัยจึงนำความหมายและ ทฤษฎีของพฤติกรรมก้าวร้าวมาเป็นแนวทางในการอธิบายดังต่อไปนี้

ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว

ความก้าวร้าวเป็นลักษณะบุคลิกภาพที่สำคัญอย่างหนึ่งของบุคคล นักจิตวิทยาได้ให้ความหมายของความก้าวร้าวแตกต่างกันออกไป ตามความเชื่อทางทฤษฎีของแต่ละคน ผู้วิจัย จึงได้นำความหมายของความก้าวร้าวตามทัศนะของนักจิตวิทยาที่สำคัญ ๆ มากล่าวไว้ดังนี้

บัส (Buss. 1961 : 1) ได้รวบรวมความหมายของความก้าวร้าวไว้หลายประการ คือ

"ความก้าวร้าว เป็นสื่อในการตอบสนองต่อผู้ที่ทำโทษ"

"ความก้าวร้าว หมายถึงการตอบสนองต่ออินทรีย์อื่น ๆ ที่มาเร็ว เพื่อให้เกิดอันตราย"

"ความก้าวร้าว เป็นการตั้งใจที่จะทำร้ายผู้อื่น"

บัส สรุปความหมายของความก้าวร้าวว่า เป็นการแสดงออกได้โดยทาง

1. คำพูด, ภาษา
2. กระทำต่อร่างกาย
3. การนินทาลับหลัง
4. ทำลายทรัพย์สินสมบัติ

มิลเลอร์ (Buss. 1961 : 338 ; citing Miller. n.d.) ได้ให้ความหมายของความก้าวร้าว ว่า "ความก้าวร้าว เป็นส่วนหนึ่งของการตอบสนองความคับข้องใจ"

กอแรนสัน (Berkowitz. 1970 : 3 ; citing Goranson. n.d.) ได้ให้ความหมายว่า "ความ ก้าวร้าว หมายถึง การกระทำรุนแรง เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมารุนแรงกว่าปกติ เช่น เขียนกระดานแรง ๆ นั่งแรง ๆ กระแทกบังตาประตูแรง ๆ เป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหาย"

เบอร์โควิทซ์ (Berkowitz. 1965 : 302) ได้แบ่งพฤติกรรมก้าวร้าวออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. พฤติกรรมก้าวร้าวที่เป็นเครื่องมือไปสู่เป้าหมาย (Instrumental aggression) เป็น พฤติกรรมที่ไม่มีเจตนาร้าย แม้จะทำให้บุคคลหรือสิ่งของเสียหาย บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อ ผลบางอย่าง เช่น เพื่อระบายความคับข้องใจ เพื่อรางวัลหรือเพื่อเรียกร้องความสนใจ พฤติกรรม เช่นนี้จะเปลี่ยนไปตามสภาพการจัดสิ่งแวดล้อม ของรางวัลและการลงโทษ

2. พฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดจากความโกรธ (Angry-Aggression หรือ Hostility Aggression) เป็นพฤติกรรมที่ต้องการให้บุคคลหรือสิ่งของได้รับอันตราย ตัวกำหนดพฤติกรรมก้าวร้าวชนิดนี้ คือ การได้รับโทษในอดีต และการถูกทำลายศักดิ์ศรีในปัจจุบัน

นอกจากนี้พฤติกรรมก้าวร้าวยังมีหลายลักษณะ หลายรูปแบบและหลายด้าน ดังเช่น การวิเคราะห์ของ บัส (Buss. 1961 : 6-9) สรุปได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงลักษณะรูปแบบและด้านต่าง ๆ ของพฤติกรรมก้าวร้าวจากการวิเคราะห์ของบัส (Buss. 1961 : 6-9)

พฤติกรรม	Active		Passive	
	ตรง	อ้อม	ตรง	อ้อม
ทางกาย	ชกต่อย	เล่นตลกขี้แสบ	ขวางทางเดิน	แสดงท่าทีเฉยเมย ต่อคำสั่ง
ทางวาจา	พูดดูหมิ่น	นินทา	พูดต่อว่า	พูดปฏิเสธ

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมก้าวร้าวมีลักษณะซับซ้อน คือ มีทั้งพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย วาจา ที่มีลักษณะ Active และ Passive พฤติกรรมก้าวร้าวตามความหมายของบัส (Buss) นี้จึงมีความรุนแรงในระดับที่ต่างกัน และการแสดงพฤติกรรมนั้นอาจเป็นไปได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากบัส (Buss) แล้ว โฮล์ม (Holm. 1984 : 143-144) ได้ศึกษาถึงระดับความรุนแรงของพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย พบว่า มีระดับความรุนแรงตั้งแต่น้อยที่สุด ถึงมากที่สุดตามลำดับดังนี้ ผลัก ชก ต่อย ขว้างสิ่งของใส่ผู้อื่น เตะ ตี (ด้วยไม้) บีบรัดคอหอย ใช้ปืน ใช้มีด และผลที่เกิดจากการกระทำที่ถือว่าเล็กน้อย คือ ฟกช้ำ มีแผลเล็กน้อย เลือดออกเล็กน้อย แขนขาหัก ผลที่ถือว่ารุนแรง คือ ตัดแขนขา ทำลายอวัยวะภายในจนทำหน้าที่ไม่ได้

จากความหมายและลักษณะของพฤติกรรมก้าวร้าวดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อตนเอง และยังมีผลต่อสังคมส่วนรวม ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนทั้งทางร่างกายและความรู้สึก จึงได้มีผู้ที่ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวหลายท่าน และตั้งเป็นทฤษฎีขึ้นมา ดังจะกล่าวรายละเอียดต่อไปนี้

พฤติกรรมก้าวร้าวและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

นักจิตวิทยาเป็นจำนวนมากได้ศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดและพัฒนาการของพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันออกไปตามทฤษฎีและความเชื่อของตน พอที่จะแยกเป็น 3 ทฤษฎีใหญ่ ๆ ดังนี้ (สุภา มาลากุล และคนอื่น ๆ. 2520 : 4-6)

1. ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับพันธุกรรม

ฟรอยด์ (Freud) กล่าวว่า ความก้าวร้าวมาจากสัญชาตญาณการดำรงพันธุ์ (Sexual Instincts) คือ เมื่อไม่ได้รับการบำบัดทางเพศแล้ว คนเราจะเกิดความก้าวร้าวได้ ฟรอยด์ จึงเห็นว่า ถ้าคนเราไม่มีทางปลดปล่อย ย่อมเกิดการก้าวร้าวกันมาก ฉะนั้น ย่อมให้บุคคลเก็บความกดดัน ความก้าวร้าวไว้มาก ๆ ควรหาทางปลดปล่อยความก้าวร้าวในทางที่สังคมยอมรับ และไม่เป็นที่เดือดร้อนแก่ใคร

2. ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

นักจิตวิทยาที่เชื่อในทฤษฎีนี้มีความเห็นว่า สภาพสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดความคับข้องใจ ซึ่งจะก่อให้เกิดความก้าวร้าวได้ ทฤษฎีนี้แบ่งเป็น 2 แนว คือ

2.1 สมมติฐานความก้าวร้าวที่มาจากความคับข้องใจ มิลเลอร์ และ คอลลาร์ด (Miller & Dollard) เชื่อว่า มนุษย์ที่มีความคับข้องใจ คือ ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่เกิดจากคนนั้นถูกขัดขวางไม่ให้บรรลุความสำเร็จ ย่อมจะเกิดความก้าวร้าวได้ เมื่อคนเราถูกขัดใจจะเกิดภาวะข้องคับใจ ซึ่งจะถูกระงับไว้ทีละเล็กละน้อย จนในที่สุดเกิดเป็นความก้าวร้าวได้ และคนที่ถูกก้าวร้าว คือ ผู้ที่ทำให้เกิดความคับข้องใจ

2.2 ทฤษฎีสัญญาความก้าวร้าว เบอร์กอวิทซ์ (Berkowitz) เห็นว่า รากฐานของคนที่ถูกก้าวร้าวเกิดจากความข้องคับใจ แต่จะแสดงความก้าวร้าวออกมามากหรือน้อย หรือไม่แสดงเลยนั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์กระตุ้นที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว กล่าวคือ ถ้าเกิดความข้องคับใจน้อย แต่มีสถานการณ์กระตุ้นมาก ก็จะทำให้เกิดความก้าวร้าวได้ หรือถ้าเกิดความข้องคับใจแต่มีสถานการณ์กระตุ้นน้อยก็ไม่เกิดความก้าวร้าว

3. ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับการเรียนรู้สังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เน้นความสำคัญของการเรียนรู้ โดยมีข้อดกลองเบื้องต้นว่า ความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่บุคคลเรียนรู้ได้ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเอง แบนดูรา (Bandura) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าวก็เช่นเดียวกับพฤติกรรมทางสังคมอื่น ๆ ที่เกิดจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม สรุปได้ว่าเด็ก ๆ จะสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ก้าวร้าวและไม่ก้าวร้าวของผู้ใหญ่ พฤติกรรมก้าวร้าวมีผลที่เป็นระบบหมุนเวียน (Circular Effect) ซึ่งถ้ามีพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างหนึ่งเกิดขึ้น ก็จะมีผลทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างอื่น ๆ ต่อไปอีก ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งวงจรนี้ถูกทำลายโดยตัวกระตุ้นทั้งในแง่บวกและแง่ลบ

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม อธิบายความก้าวร้าว 3 ลักษณะ ดังนี้ (Bandura, 1976 : 203-227)

1. การเกิดความก้าวร้าว (Origin of Aggression)
2. ตัวกระตุ้นให้เกิดความก้าวร้าว (Instigator of Aggression)
3. ตัวเสริมแรงที่ทำให้เกิดความก้าวร้าวคงอยู่ (Reinforcement of Aggression)

1. การเกิดความก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมก้าวร้าวได้มาอย่างไร ได้มาในรูปแบบใด ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชื่อว่าพฤติกรรมก้าวร้าวเกิดจากการเรียนรู้ 2 ลักษณะ คือ

1.1 การสังเกต เป็นการเรียนรู้จากตัวอย่างโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น หรือเรียกว่า การสังเกตตัวแบบแบบนอกรู เชื่อว่าการเรียนรู้จากการสังเกตต้องรวมตัวแปรกระบวนการทางปัญญาด้วย การสังเกตจึงสอนให้บุคคลคำนึงถึงผลกรรมที่เกิดขึ้น เช่น การเสริมแรงแบบโดยสาร คือ การสังเกตตัวแบบที่ได้รับแรงเสริม (Vicarious Reinforcement) หรือกระบวนการทางปัญญาทำให้บุคคลคาดหวังผลกรรมที่จะได้รับถ้าตนแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นบ้าง ความคาดหวังจึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่สำคัญ การสังเกตประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ

1.1.1 การสังเกตลักษณะที่สำคัญของพฤติกรรม ที่ตัวแบบแสดงบุคคลจะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าเขาสนใจลักษณะสำคัญของพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงการสนใจหรือใส่ใจย่อมเกิดจากความเด่นของตัวแบบ ความแจ่มชัดของพฤติกรรมรวม ทั้งลักษณะเฉพาะตัวของตัวสังเกตด้วย เช่น ความสามารถในการรับสัมผัสและการรับรู้ ตลอดจนประสบการณ์การได้รับแรงเสริม

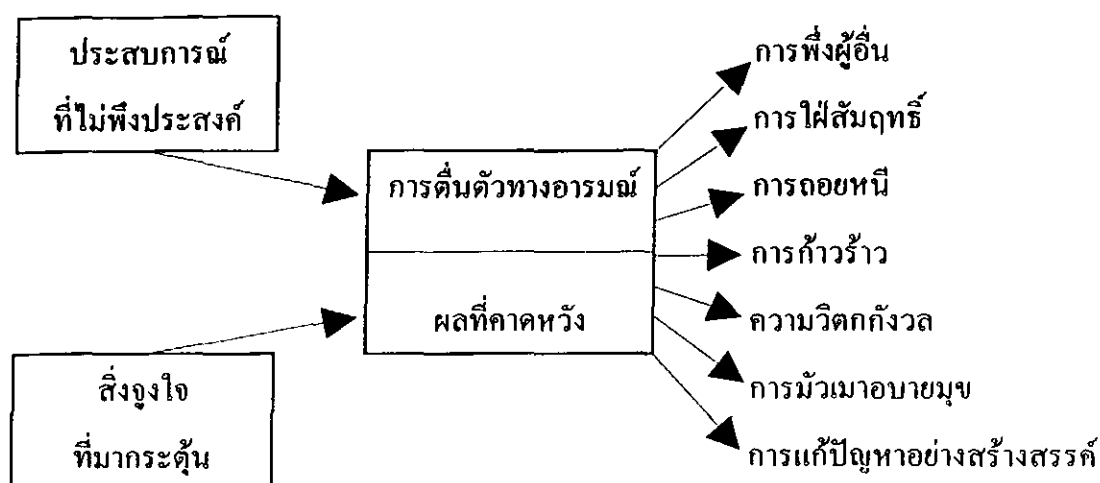
1.1.2 การจดจำ การจดจำที่ได้จากการสังเกตตัวแบบ จะทำให้ตัวแบบนั้นมีอิทธิพลต่อผู้สังเกต การจดจำจะเกิดขึ้นในลักษณะของสัญลักษณ์ เช่น จินตภาพ คำพูดหรือสัญลักษณ์อย่างอื่น

1.2 การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง (รวมกระบวนการกระทำและกระบวนการรับรู้) ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแล้วได้รางวัล แรงเสริม หรือการลงโทษ พฤติกรรมก้าวร้าว นั้นจะเกิดขึ้นอีกในโอกาสต่อไป โดยนัยนี้พฤติกรรมก้าวร้าวจะเกิดในลักษณะพฤติกรรมที่ต้องกระทำเองจึงจะได้รับแรงเสริมหรือแรงจูงใจ

2. ตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ ประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งมีดังต่อไปนี้

2.1 อิทธิพลของตัวแบบ ตัวแบบมีอิทธิพลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวได้ ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ทดลอง

2.2 สิ่งเร้าที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การต่อสู้ การทำร้ายร่างกาย การถูกเหยียดหยาม หรือการถอดถอนแรงเสริม สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความคับข้องใจ หรือความโกรธ ซึ่งจะทำให้เกิดพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงพฤติกรรมก้าวร้าว ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมต่าง ๆ จากสิ่งเร้าที่ไม่พึงประสงค์

2.3 สิ่งจูงใจ ส่วนใหญ่พฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคล เกิดจากการคาดหวังผลทางบวก ฉะนั้นตัวกระตุ้นคือแรงเสริมที่บุคคลคาดหวังมากกว่าการกระทำที่คนอื่นเจ็บปวด เช่นการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาสถาบันอื่นแล้วทำให้เพื่อนพอใจ ยอมรับว่าเป็นคนเก่ง ตัวกระตุ้น คือ ความพอใจ, การยอมรับของเพื่อน

2.4 การควบคุมด้วยการสอน ในกระบวนการสังคมประกิด หรือการอบรมเลี้ยงดูนั้น บุคคลจะถูกฝึกให้เชื่อฟังกฎและระเบียบต่าง ๆ ผู้ฝึกจะให้รางวัลแก่การเชื่อฟัง และลงโทษแก่การไม่เชื่อฟัง วิธีการลงโทษที่รุนแรงย่อมทำให้บุคคลเกิดความก้าวร้าวได้ เพราะทำให้บุคคลคับข้องใจ และเห็นตัวแบบที่ก้าวร้าวด้วย

2.5 การควบคุมด้วยสิ่งที่เกินจริง (Delusional Control) ulya เป็นสิ่งเร้าภายนอกที่เกิดจากความเชื่อผิดที่ผิด บางครั้งความเชื่อที่ผิดทำให้บุคคลก้าวร้าวได้

3. สิ่งที่ทำให้ความก้าวร้าวคงอยู่ ได้แก่ แรงเสริม แบนดูรา (Bandura, 1976) ได้แบ่งแรงเสริมออกเป็น 3 ชนิด คือ 1) แรงเสริมภายนอก เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแล้วได้รับแรงเสริมพฤติกรรมก้าวร้าว นั้นจะคงอยู่ 2) แรงเสริมที่ได้จากการสังเกต บุคคลจะสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวของตัวแบบที่ได้รับรางวัล มากกว่าตัวแบบที่ไม่ได้รับรางวัล ฉะนั้นตัวแบบก้าวร้าวที่ได้รับรางวัลจะเป็นตัวแบบที่มีประสิทธิภาพ แรงเสริมที่ได้จากการสังเกตจะทำให้หน้าทีให้ข้อมูล และแรงจูงใจให้บุคคลแสดงความก้าวร้าว 3) แรงเสริมที่เกิดจากตนเอง ได้แก่ การลดค่าหรือศักดิ์ศรีของผู้อื่น เช่น การพูดนินทา หรือตำหนิผู้อื่นจะทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่ามากขึ้น รู้สึกพึงพอใจและระบายความคับข้องใจได้

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าวดังกล่าว พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวมีสาเหตุแตกต่างกันไป คือ สัญชาตญาณการดำรงพันธุ์ (Sexual Instince) สิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดความคับข้องใจ กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมทั้งจากตัวแบบและการเรียนรู้โดยตรง แต่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่สามารถอธิบายได้และแก้ไขได้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เพราะสามารถลดหรือแก้ไขความก้าวร้าวของมนุษย์ได้ง่ายกว่าแนวความคิดอื่น ๆ (ธีระพร อูวรรณโณ. 2535 6/12) ปัจจัยที่จะศึกษา ได้แก่ ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ดังจะกล่าวรายละเอียดต่อไปนี้

✓ ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาทและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทศนคติ เป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรม อาจเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่แสดงออก หรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นส่วนหนึ่งของทศนคติก็ตาม ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2529 : 2-4) กล่าวว่า ทศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้ทางด้านที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึกรับชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด ทศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นจึงเป็นเครื่องทำนายว่า บุคคลนั้นจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทำนองใดด้วย เพราะทศนคตินั้นเปรียบเสมือนสาเหตุภายใน ซึ่งมีกำลังผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมต่างกันไป ด้วยเหตุนี้จึงได้มีผู้สนใจศึกษา และให้ความหมายเกี่ยวกับทศนคติไว้มากมายที่สำคัญ ดังนี้

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 171) สรุปว่าทศนคติ คือ ความพร้อมที่จะตอบสนอง หรือแสดงความรู้สึกต่อวัตถุสิ่งของ คน ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ สอดคล้องกับของ แมคโดแนล (McDonald. 1959 : 748) ที่กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง หรือความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมไปทางใดทางหนึ่งและ กูด (Good. 1973 : 46) กล่าวเพิ่มเติมว่า โดยปกติแล้วทศนคติจะแสดงออกมาพร้อมกับความรู้สึกและอารมณ์ ทศนคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่จะอ้างอิงได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกมา ทั้งที่เป็นภาษาและไม่เป็นภาษา

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 232) สรุปความหมายของทศนคติไว้ดังนี้ ทศนคติเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีมาแต่กำเนิด แต่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้อันเป็นความรู้ และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับของ ชอว์ และ ไรท์ (Shaw and Wright. 1967 : 604) ซึ่งได้อธิบายลักษณะของทศนคติไว้ว่า ทศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดมาจากการเรียนรู้มากกว่าที่จะมีมาแต่กำเนิดหรือโครงสร้างภายในตัวบุคคลหรือบุคลิกภาพ

สุชา จันทน์เอม (2533 : 242) ได้ทำการรวบรวมความหมายของทศนคติแล้ว สรุปว่า ทศนคติเป็นนามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล และทศนคติมี

ความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก นั่นคือ บุคคลที่มีพฤติกรรมอย่างไรหรือทำสิ่งใดลงไป ทักษะคิดจะเป็นเครื่องกำหนด ทักษะคิดจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของบุคคล และบุคคลมีทักษะคิดต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

จากความหมายของทักษะคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสรุปว่าทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาท หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด และแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ที่จะแสดงพฤติกรรมทะเลาะวิวาทในลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ มีความรู้สึก ความนึกคิดที่เห็นด้วย และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมทะเลาะวิวาท เรียกว่ามีทักษะคิดที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท หรือมีความรู้สึก ความนึกคิด ไม่เห็นด้วยกับการทะเลาะวิวาท เรียกว่ามีทักษะคิดที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท

การศึกษาถึงทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ทำให้สามารถทราบถึงแนวโน้มเพียงที่นักศึกษาจะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทด้วย จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาทพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นการสอบถามทัศนะทั่ว ๆ ไปของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท การป้องกันและแก้ไขการทะเลาะวิวาท ได้แก่ ครู อาจารย์ สารวัตรนักเรียน กองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนกรมตำรวจ และตัวนักศึกษาเอง เป็นต้นสรุปได้ว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาท เนื่องจากตัวนักเรียนเองมีนิสัยเกรง มีความกลัวคนองเสพของมีเงินมา โกรธเคืองกันมาก่อนและถูกข่มขู่ ประกอบกับขาดความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ และอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับความประพฤติและมารยาท จากบิดามารดา ครู อาจารย์ โรงเรียน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ได้แก่ อิทธิพลของสื่อมวลชน การเป็นตัวอย่างไม่ดีของผู้ใหญ่ การเชิษฐ์กีฬาด้วยถ้อยคำข่มขู่ การที่บุคคลภายนอกปลอมตัวเป็นนักเรียน และยุยงให้นักเรียนทะเลาะวิวาทกัน (สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ. 2526) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี กิจจานุวัฒน์ (2524) ที่พบว่า สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในระหว่างการแข่งขันกีฬาในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนที่ไปดูการแข่งขัน เชิษฐ์กีฬาในลักษณะข่มขู่ ก้าวร้าว ทำทาบ ที่เป็นสาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักกีฬาและนักเรียนที่ไปดูการแข่งขันอยู่ในวัยคะนองพร้อมที่จะก่อการทะเลาะวิวาท และนักเรียนที่ไปดูการแข่งขันไม่เข้าใจกติกา ไม่พอใจการเล่นหรือผลการแข่งขันหรือมีเรื่องขัดแย้งกันอยู่ก่อน และผลจากการศึกษาวิจัยสาเหตุของการทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยช่างกลปทุมวันกับนักศึกษาวิทยาเขตอุเทนถวาย (เกษม ภูมิศรีแก้ว. 2534) สรุปได้ว่า มูลเหตุดั้งเดิมมีสาเหตุมาจากการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในปี พ.ศ. 2511-2512 จึงเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดการแบ่งพวกนักเรียนอาชีวศึกษาออกเป็น 2 พวก คือ ช่างก่อสร้างและช่างกล มูลเหตุปัจจุบันเนื่องจากทั้ง 2 สถาบันอยู่ใกล้กัน มีนักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่น มีความรู้สึกที่เป็นคู่แข่งกันอยู่แล้ว แต่บางครั้งเป็นเพราะสถานการณ์พาไป

งานวิจัยของไทย ที่แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องกันอย่างชัดเจน ระหว่างทักษะคิดต่อการ

ทะเลาะวิวาทและพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมีเพียงเรื่องเดียว คือ งานวิจัยของ ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ (2534) ซึ่งศึกษาลักษณะจิตสังคมเพื่อป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาชายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 250 คน โดยใช้แบบสอบถามวัดสภาพแวดล้อมทาง จิตสังคมและภูมิหลัง จิตลักษณะของนักศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ความ มุ่งอนาคต สุขภาพจิต ทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาท ลักษณะทางสังคม ได้แก่ ลักษณะการคบเพื่อน อย่างเหมาะสม การรับรู้บรรยากาศแบบประชาธิปไตยระหว่างอาจารย์และนักศึกษาพบว่า ทักษะคิด ต่อการทะเลาะวิวาท เป็นปัจจัยที่สามารถอธิบายพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาได้ดีที่สุด โดยทำนายพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาได้ถึงร้อยละ 10

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่า ทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาทเป็น ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการอธิบายพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กล่าวคือนักศึกษาที่มี ทักษะคิดที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากกว่านักศึกษาที่มี ทักษะคิดที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ในหัวข้อต่อไปจะอธิบายถึงปัจจัยการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ดังมี รายละเอียดต่อไปนี้

✓ การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะที่มีความเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบความเป็นอิสระ ทำให้ความสัมพันธ์กับครอบครัวและอิทธิพลของ ครอบครัวที่มีต่อวัยรุ่นลดน้อยลง แต่มีสิ่งแวดล้อมอื่นที่เข้ามาแทน ได้แก่ กลุ่มเพื่อน ซึ่งเด็กเองก็ พยายามปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เพื่อนยอมรับเป็นพวกเดียวกัน (สุภัททา บินตะแพทย์. 2527 : 151-185) ฉะนั้นการแสดงแบบของกลุ่มเพื่อนจึงเป็นแบบอย่างທີ່เด็กต้องทำตาม เพื่อแสดง ให้เห็นว่าตนรักดีต่อกลุ่ม เป็นพวกเดียวกับกลุ่ม เมื่อเด็กเข้าไปอยู่ในกลุ่มเพื่อนแล้ว เด็กจะได้รับการ คาดหวังให้ทำตามกลุ่ม และตัวเองก็คาดหวังที่จะทำตามกลุ่ม เพื่อให้ได้รับการยอมรับจาก เพื่อน (สมพร สุทัศน์ย์. 2530 : 114 ; อ้างอิงมาจาก Jackson and Salstein. 1958 : 17-24) จึงทำให้ เด็กคล้อยตามเพื่อนโดยเฉพาะพฤติกรรมก้าวร้าว เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเป็นพวกเดียวกับกลุ่ม กลุ่มจึงจะยอมรับตน

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อตัวเด็กมี 2 ลักษณะ คือ การแสดงแบบ และการให้แรงเสริม การแสดงแบบมีอิทธิพลต่อผู้สังเกต คือ ถ้าการแสดงพฤติกรรมของตัวแบบได้รับแรงเสริมจะทำให้ ผู้สังเกตรู้ว่าการแสดงแบบได้รับความสำเร็จ ผู้สังเกตจึงเกิดความคาดหวังว่าถ้าเขาแสดงพฤติกรรม เช่นนั้น ก็คงจะได้รับความสำเร็จหรือแรงเสริมบ้าง ความคาดหวังผลที่เกิดขึ้นจึงทำให้ผู้สังเกต แสดงพฤติกรรมตามตัวแบบ (Bandura. 1976 : 213) เมื่อตัวแบบแสดงแบบแล้ว ผู้สังเกตสามารถ

แสดงแบบได้เหมือนกับตัวแบบ การแสดงแบบนี้จะทำหน้าที่เป็นแรงเสริมให้เกิดพฤติกรรม เช่นนั้นมากขึ้น อีกประการหนึ่งถ้าตัวแบบเป็นที่รักและศรัทธาของเด็กซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะตัวแบบที่เป็นกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน เมื่อกลุ่มเพื่อนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ย่อมทำให้เด็กเลียนแบบโดยไม่จำเป็นต้องอาศัยแรงเสริมใด ๆ ทั้งสิ้น (Bandura, 1977 : 24) การเลียนแบบในที่นี้ เป็นลักษณะของการคล้อยตามกลุ่มหรือการทำตามกลุ่มเพื่อน ดังปรากฏได้จากงานวิจัยต่อไปนี้

กิบสัน (Gibson, 1991 : 2104) ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นชายผิวดำ อายุ 17-18 ปี เพศชาย กลุ่มที่กระทำผิดกฎหมาย, กลุ่มที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย และกลุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย ในเรื่องของระดับการพัฒนาการทางจริยธรรม, ระดับของบรรทัดฐานทางสังคม และทางจริยธรรมที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย และการประเมินพฤติกรรมของเพื่อนที่ไม่ทำตามบรรทัดฐานทางสังคม และจริยธรรม พบว่า กลุ่มที่กระทำผิดกฎหมาย มีระดับของความเต็มใจหรือไม่เต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่น

ในประเทศไทยมีงานวิจัยของ สมพร สุทัศน์ (2530) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ด้านการอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลกลุ่มเพื่อน ลักษณะภูมิหลังของครอบครัวและลักษณะตัวเด็ก ได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับสูงสุด ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสามารถอธิบายพฤติกรรมก้าวร้าวได้ประมาณร้อยละ 38 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องพรรณ แววิเศษ (2534) ซึ่งศึกษาลักษณะจิตสังคมเพื่อป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น พบว่า นักศึกษาที่ทะเลาะวิวาทน้อย มีลักษณะการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมมากกว่านักศึกษาที่ทะเลาะวิวาทมาก

4 ผลงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่น ได้รับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในระดับสูง เพราะเด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นมาก ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม อิทธิพลของครอบครัวลดลง แต่อิทธิพลของเพื่อนมากขึ้น ทำให้เด็กมีความยากลำบากในการปรับตัว เด็กจึงมีการเลียนแบบเพื่อนในวัยเดียวกันเพื่อให้เพื่อนยอมรับ ลักษณะการคบเพื่อนจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญประการหนึ่ง การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมจะทำให้เด็กรับการถ่ายทอดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่พึงปรารถนา ดังเช่นพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นต้น

นอกจากการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมแล้ว บุคลิกภาพของนักศึกษาก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทด้วย บุคลิกภาพนี้ได้แก่ ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ดังนั้น จึงเป็นพฤติกรรมที่คนดี

และคนเก่งพึงหลีกเลี่ยงหรือกระทำให้น้อยที่สุด โดยจะใช้กระบวนการใดกระบวนการหนึ่งเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล จากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยที่บุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย กระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายและความคุ้มค่าแปรทั้งภายในและภายนอกของบุคคล อันจะมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นด้วยตัวเอง ซึ่งก็คือการควบคุมตนเอง (ปภาวดี แจ่มศิริ. 2527 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Cormier and Cormier. 1979 : 476)

ตัวแปรสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาและเสริมสร้างความสามารถในการควบคุมตนเอง ได้แก่ ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน เนื่องจากในขณะที่เด็กกำลังเจริญเติบโต พ่อแม่ได้พยายามปลูกฝังความเชื่ออำนาจภายในคนให้แก่เด็ก เพื่อช่วยให้เด็กได้สามารถตรวจสอบกับสิ่งเร้าภายนอกที่อาจแตกต่างไปจากที่เด็กเคยเรียนรู้หรือมีประสบการณ์มาก่อน เมื่อเด็กเติบโตขึ้นและมีการติดต่อกับสังคมขยายตัวมากขึ้น เด็กจะใช้เวลากับพ่อแม่น้อยลง ทำให้โอกาสของพ่อแม่ในการมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กลดน้อยลง แต่เด็กก็ยังคงสามารถรักษารูปแบบของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในขั้นนี้สิ่งเร้าที่เกิดภายในตัวเด็กจะมีอิทธิพลมากกว่าสิ่งเร้าภายนอก เหล่านี้คือกระบวนการพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองให้แก่เด็กนั่นเอง (จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ. 2533 : 9-10, 32-33)

ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน เป็นจิตลักษณะหนึ่งของบุคคล โดยแนวคิดนี้มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่ว่า ผลตอบแทนที่ได้จากพฤติกรรมหนึ่งของบุคคล ย่อมก่อให้เกิดความคาดหวัง (Expectancy) ว่าจะต้องได้รับผลตอบแทนเช่นเดียวกันในพฤติกรรมใหม่ ความคาดหวังเหล่านี้ ก่อตั้งขึ้นจากพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เฉพาะอันใดอันหนึ่ง แล้วจึงค่อยขยายไปครอบคลุมพฤติกรรมหรือเหตุการณ์อื่น ๆ จนกลายเป็นบุคลิกภาพสำคัญในตัวบุคคลนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ (Rotter. 1966 : 1-28)

1. ความเชื่ออำนาจภายในคน (Internal Locus of Control) เป็นลักษณะของบุคคล ที่มีการเสริมแรงจากพฤติกรรมของเขาเอง ไม่ว่าจะเป็นการเสริมแรงจะเป็นลักษณะทางบวก (Positive) ทางลบ (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) จะมีการตัดสินใจต่อสิ่งนั้นและทางออกโดยตัวของตัวตนเอง นั่นคือ ไม่มีสิ่งภายนอกมาควบคุมได้ และเชื่อว่าความสามารถ ความตั้งใจ ทักษะและอื่น ๆ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง

2. ความเชื่ออำนาจภายนอกคน (External Locus of Control) เป็นลักษณะของคนที่มีความเชื่อหรือทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ว่าสำเร็จ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากสิ่งภายนอก เช่น โชค โอกาส หรืออำนาจผู้อื่น เป็นต้น

และเมื่อพิจารณาถึงสิ่งต่าง ๆ ที่แต่ละบุคคลได้รับ ชีวิตประจำวันย่อมมีทั้งเหตุการณ์ที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลว (วาริ สีสึง. 2534 : 48 ; อ้างอิงมาจาก Crandal and others.

1965 : 94) ดังนั้น แครนคอลล และคนอื่น จึงแบ่งความเชื่ออำนาจภายในตนของบุคคลออกเป็น 2 ด้าน คือ ความเชื่ออำนาจภายในตนด้านการประสบความสำเร็จ และความเชื่ออำนาจภายในตนด้านการประสบกับความล้มเหลว ทั้งนี้ รอดเตอร์ ให้เหตุผลว่าความเชื่อของบุคคลที่มีต่อผลการกระทำของคน ทั้งที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวย่อมแตกต่างกัน โดยทั่วไปคนเรามักพร้อมและเต็มใจที่จะแสดงออกซึ่งความรับผิดชอบต่อผลการกระทำที่เป็นความสำเร็จ มากกว่าผลการกระทำที่เป็นความล้มเหลว

สรุปได้ว่า ความเชื่ออำนาจภายในตนเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อ หรือทัศนคติต่อความสำเร็จหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากผลของการกระทำของตนเอง จะมีการตัดสินใจต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตัวของเขาเอง ไม่มีสิ่งภายนอกมาควบคุมได้ ไม่เชื่อโชคกลาง หรือความบังเอิญ มีความพยายามตั้งใจจริง ยอมรับในผลการกระทำของตนเอง ไม่ว่าจะล้มเหลวหรือได้รับความสำเร็จ ส่วนความเชื่ออำนาจภายนอกตน เป็นลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อ หรือทัศนคติต่อความสำเร็จ ความล้มเหลว หรือความเป็นไปของเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากสิ่งภายนอกที่ไม่ใช่ตนเองเป็นผู้กระทำ เช่น โชคกลาง ความบังเอิญ หรืออำนาจของผู้อื่น

มีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท หรือพฤติกรรมก้าวร้าว ดังนี้

เมซินเจอร์ (Mesinger. 1984) ได้สรุปถึงแนวโน้มของอาชญากรวัยรุ่นและการพิจารณาถึงหลักการ การรักษาพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น พบว่า ลักษณะเฉพาะประการหนึ่งของเด็กที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท คือ จะมีความเชื่ออำนาจภายนอกตน หวาดระแวง และมีรูปแบบของครอบครัวที่ไม่ดี

โทมัส (Thomas. 1992 : 1016-1018) ศึกษาความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน และการรับรู้เกี่ยวกับการก้าวร้าว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาระดับวิทยาลัย จำนวน 116 คน โดยให้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการก้าวร้าว และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน พบว่า บุคคลซึ่งมีความรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่า หรือมีลักษณะเชื่ออำนาจภายในตนสูงกว่า จะรับรู้ว่าคุณก้าวร้าวของบุคคลเป็นเรื่องของสัญชาตญาณ ต่ำกว่าบุคคลที่รู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสิ่งต่าง ๆ ได้น้อยกว่า ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงว่า ลักษณะความเชื่ออำนาจภายในตนอาจจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว กล่าวคือบุคคลที่รับรู้ว่าคุณก้าวร้าวของบุคคลนั้นเป็นเรื่องของสัญชาตญาณ น่าจะเป็นคนที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่าคนที่เชื่อว่าความก้าวร้าวมิใช่เป็นเรื่องของสัญชาตญาณ แต่เป็นสิ่งที่เรียนรู้และควบคุมได้ ซึ่งก็คือบุคคลที่มีลักษณะเชื่ออำนาจภายในตนนั่นเอง

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าปัจจัยทั้ง 3 ได้แก่ ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ต่างก็มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท แต่พฤติกรรมทะเลาะวิวาทไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงปัจจัยเดียว

พฤติกรรมทะเลาะวิวาทอาจเป็นผลมาจากปัจจัยร่วมก็ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลร่วมระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทกับความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมกับความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ที่มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

✓ ภูมิหลังของนักศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระดับชั้นกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

พฤติกรรมก้าวร้าวก็เหมือนกับพฤติกรรมทางสังคมอื่น ๆ ที่มีตัวกำหนดมากมาย ตัวกำหนดต่าง ๆ นอกจากจะเป็นสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมแล้วยังรวมถึงตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ อายุของเด็กด้วย ทั้งนี้เพราะระดับสติปัญญาของเด็กพัฒนาตามอายุ เด็กที่มีอายุมากย่อมรู้จักสังเกต จดจำ ตัวแบบที่ก้าวร้าวได้ สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงแบบพฤติกรรมก้าวร้าวกับผลที่เกิดขึ้นได้ดีกว่า เช่น เด็กเห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแล้วได้รับรางวัล เด็กก็จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเช่นนั้นในเวลาต่อมา (Bandura. 1977 : 119-120) ในทำนองเดียวกัน เด็กจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวตามตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแล้วไม่ได้รับโทษเช่นกัน อีกประการหนึ่ง เด็กโดยอ้อมมีทักษะทางปัญญา (Competence skill) ในการแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่า ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้น, อายุกับพฤติกรรมก้าวร้าว มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

จากการศึกษาระยะยาว อีรอน และฮิวส์แมน (Eron and Huesman. 1963 : 21-23) ได้ศึกษาเด็กเกรด 3 อายุ 8 ปี วัดพฤติกรรมก้าวร้าวครั้งแรกพบว่า เด็กเหล่านี้มีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อมาอีก 22 ปี เมื่อเด็กโตเป็นผู้ใหญ่จึงวัดพฤติกรรมอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ความก้าวร้าวในวัยเด็กจะเพิ่มขึ้นเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงในรูปแบบของพฤติกรรมอาชญากรรมในวัยผู้ใหญ่

สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ (2520) ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มของนักเรียนอาชีวศึกษาเพศชาย ที่มีประวัติในการแสดงความก้าวร้าว จำนวน 1,600 คน โดยแบ่งนักเรียนตามกลุ่มอายุ ดังนี้ ต่ำกว่า 16 ปี, 17-20 ปี และ 20 ปีขึ้นไป พบว่า นักเรียนกลุ่มที่อายุต่ำกว่า 16 ปี มีความก้าวร้าวมากที่สุด และกลุ่มที่อายุ 20 ปีขึ้นไป มีความก้าวร่ววน้อยที่สุด สมพร สุทัศน์ย์ (2530) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชาย หญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าว คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วน พรสุดา ดิษยวรรณะ (2534) ที่ศึกษารูปแบบพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนชาย หญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าในระดับชั้นที่แตกต่างกัน พฤติกรรมก้าวร้าวทางตรงมีแนวโน้มที่จะคงที่ เนื่องจากเด็กได้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ในชีวิตขึ้นเรื่อย ๆ จึงสามารถเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสมใน

การแสดงออกยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าอายุมีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว คือ นักเรียนวัยรุ่นที่มีอายุน่าขึ้นจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง ดังนั้น ในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ผู้วิจัยจึงศึกษาในกลุ่มตัวอย่างซึ่งแตกต่างกันตามระดับอายุ คือ นักศึกษาระดับปวช.ที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี และระดับ ปวส. ที่มีอายุ 18-23 ปี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่บ่งบอกถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวระดับหนึ่ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแสดงให้เห็นถึงการไม่ประสบผลสำเร็จด้านการเรียน ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรหนึ่งที่กระตุ้นให้เกิดความข้องคับใจ ที่นำไปสู่ความก้าวร้าว (สมพร สุทัศนีย์. 2530 : 39) ดังปรากฏในงานวิจัยต่อไปนี้

เทอร์สโตน และเบนนิ่ง (สมพร สุทัศนีย์. 2530 40 ; citing Thurnstone and Benning. 1970 : 431-439) สำรวจพฤติกรรมก้าวร้าวและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กเกรด 3, 6 และ 9 โดยให้ครูประเมินพฤติกรรมทั้งสองลักษณะ, 5 ปีต่อมาจึงประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบมาตรฐาน พบว่า เด็กที่ปรับตัวได้ดีมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

วิลล สุวรรณณิ (2527) ศึกษาเปรียบเทียบโนภาพแห่งตน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่ม และนักเรียนอาชีวศึกษาทั่วไป พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาทั่วไปมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่ม

พรสุดา คิษวรรณนะ (2534 : 104) ศึกษารูปแบบของพฤติกรรมแสดงออกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทางตรงมีแนวโน้มที่จะพัฒนาสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่พฤติกรรมก้าวร้าวทางตรง มีแนวโน้มที่จะพัฒนาดำลงในกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

✱ จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ดังนั้น ในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ผู้วิจัยจึงศึกษาในกลุ่มตัวอย่างซึ่งแตกต่างกันตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เพศกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

ในสังคมไทย กระบวนการถ่ายทอดทางสังคมที่ให้กับเด็กชายและเด็กหญิงแตกต่างกัน เด็กชายจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการสั่งสอนให้เด็กมีความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง แต่สำหรับเด็กหญิงนั้นเป็นไปในทางตรงข้าม โดยเด็กหญิงจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้เชื่อฟัง และเรียบร้อย มีนิสัยใจคออ่อนโยน (กมลลา สุขพานิช เอกแสงศรี 2521 : 67-87) ทำให้เด็กหญิงขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดง ในทางตรงข้ามเด็กชายก็จะมีลักษณะก้าวร้าวจนเป็นเอกลักษณ์ทางเพศอย่างหนึ่ง ตามที่ สมพร สุทัศน์ (2530 : 35-36) ได้กล่าวไว้ 2 ประเด็นดังนี้

1. เพศชายก้าวร้าวกว่าเพศหญิงเพราะองค์ประกอบทางชีวภาพ

2. ตามแนวคิดของการเรียนรู้ทางสังคม ความก้าวร้าวเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งโดยปกติสังคมจะคาดหวังให้เพศชายและเพศหญิงมีบทบาทแตกต่างกันตามการอบรมเลี้ยงดูดังกล่าวมาแล้วข้างต้น มีงานวิจัยเป็นจำนวนมากที่พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าเพศหญิง ผลงานวิจัยดังกล่าวได้แก่

งานวิจัยเชิงทดลองของ แบนดรา และ โรส (Bandura and Ross. 1961 : 575-582) ผู้รับการทดลองเป็นเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงอย่างละ 36 คน ให้ผู้รับการทดลองครั้งหนึ่งดูตัวแบบก้าวร้าวอีกครั้งหนึ่งดูตัวแบบไม่ก้าวร้าว ผลจากการทดลองพบว่าเด็กผู้ชายที่ดูตัวแบบก้าวร้าวจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าเด็กผู้หญิง

อาคม จันทสุนทร (2519 : 136) ทำการสำรวจพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กผู้ชาย และเด็กผู้หญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 2,415 คน ครู 139 คน พบว่าเด็กผู้ชายก้าวร้าวต่อเพื่อนมากกว่าเด็กผู้หญิง สอดคล้องกับของ พรสุดา ดิษยวรรณ (2534 : 105-106) ที่ศึกษาพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวทางตรงน้อยกว่านักเรียนชาย

เสถียร ศรีรัตน์ (2522) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรกว้างในจังหวัดสงขลา จำนวน 500 คน พบว่านักเรียนชายและหญิงมีความก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนหญิงมีความก้าวร้าวสูงกว่านักเรียนชาย

สุธินดา ใจงาน (2529) ศึกษาความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู กับความก้าวร้าวของนักเรียนโรงเรียนขอนแก่นวิทยาคม พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความก้าวร้าวไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่า เพศชายมีความก้าวร้าวสูงกว่าเพศหญิง ดังนั้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา (สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. 2520, ผ่องพรรณ แววิเศษ 2534) จึงศึกษาเฉพาะนักศึกษาชายเท่านั้น แต่ปัจจุบันนี้ นายเสถียร สถาพงศ์ ผู้อำนวยการกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา ได้ให้สัมภาษณ์ว่า เด็กผู้หญิงมีการ

ทะเลาะวิวาทในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น และรุนแรงมากขึ้นกว่าเด็กผู้ชายด้วย (เคลินิวส์. 13 มิถุนายน 2537) ดังนั้น ในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ผู้วิจัยจึงศึกษาในกลุ่มตัวอย่างซึ่งแตกต่างกันตามเพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มที่แยกตามตัวแปรระดับชั้นหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือเพศ จะปรากฏดังนี้

1. ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
2. การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
3. ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีความสัมพันธ์ทางลบ กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
4. ผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยภาคสนาม เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท และผลร่วมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ที่มีต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2538

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2538 ระดับ ปวช. จำนวน 189 คน และระดับ ปวส. จำนวน 244 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ระดับ ปวช. มี 4 แผนกวิชา สุ่มมาแผนกละ 1 ห้อง รวมทั้งหมด 4 ห้อง จำนวนนักศึกษา 189 คน

ระดับ ปวส. มี 4 กลุ่มวิชา ดังนี้ กลุ่มบริหารธุรกิจ มี 5 แผนกวิชา กลุ่มคหกรรมศาสตร์ มี 3 แผนกวิชา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม มี 11 แผนกวิชา กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ มี 11 แผนกวิชา สุ่มมากลุ่มวิชาละ 2, 1, 4, 4 แผนกวิชาตามลำดับ แล้วจึงสุ่มในแต่ละแผนกที่ได้มาแผนกละ 1 ห้อง รวมทั้งหมด 11 ห้อง จำนวนนักศึกษา 244 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามภูมิหลังของนักศึกษา
2. แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท
3. แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม
4. แบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน
5. แบบวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

แบบสอบถามภูมิหลังของนักศึกษา

เป็นการถามเกี่ยวกับรายละเอียดของนักศึกษา ได้แก่ ระดับชั้น เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทของ ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ (2534) มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 หน่วย จำนวน 20 ข้อ ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ขึ้นไป แสดงว่ามีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 แสดงว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท

ตัวอย่าง แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท

(0) การต่อสู้อย่างรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการให้คะแนน คำตอบทั้ง 5 ตัวเลือก ให้ผู้ตอบเลือกได้เพียงข้อละ 1 คำตอบ ถ้าตอบ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ในคำถามเชิงบวกจะได้ 5 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ได้ 1 คะแนน ถ้าเป็นคำถามเชิงลบจะให้คะแนนตรงกันข้ามถ้าตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ได้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึง "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ได้ 5 คะแนน ดังนั้นคำถามแต่ละข้อผู้ตอบจะได้คะแนนในช่วง 1-5 คะแนน พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 20-100 คะแนน

คุณภาพของแบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท

แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทนี้ ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ (2534 : 45) ได้หาความเชื่อมั่นของแบบวัดนี้ ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .81

3 แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ✓

ผู้วิจัยใช้แบบวัดการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ซึ่ง ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ งานดา วทิตานนท์ เป็นผู้สร้าง และ ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ (2534) ได้นำมาใช้ในการวัดลักษณะการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเกณฑ์ในการให้คะแนน จากทิศทางการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมเป็นการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม

แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 6 หน่วย จำนวน 24 ข้อ ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ขึ้นไป แสดงว่ามีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 แสดงว่ามีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย

ตัวอย่าง แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม

(0) ข้าพเจ้าไม่กล้าขัดใจเพื่อน แม้ว่าเพื่อนจะชวนข้าพเจ้าเล่นการพนัน

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์ในการให้คะแนน ผู้วิจัยได้เปลี่ยนแปลงเกณฑ์ในการให้คะแนนจากของ ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ ดังนี้ คำตอบทั้ง 6 ตัวเลือก ให้ผู้ตอบเลือกได้เพียงข้อละ 1 คำตอบ ถ้าตอบ "จริงที่สุด" ในคำถามเชิงบวกจะได้ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง "ไม่จริงเลย" ได้ 1 คะแนน ถ้าเป็นคำถามเชิงลบจะให้คะแนนตรงกันข้ามถ้าตอบว่า "จริงที่สุด" ได้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึง "ไม่จริงเลย" ได้ 6 คะแนน ดังนั้นคำถามแต่ละข้อผู้ตอบจะได้คะแนนในช่วง 1-6 คะแนน พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 24-144 คะแนน

๔ คุณภาพของแบบวัดการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม

แบบวัดการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมฉบับนี้ ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ (2534 : 46) ได้ทำการหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา พบว่า ให้ค่าความเชื่อมั่น .78

แบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดของ ลีฟเวอร์รันท์ ร็อตเตอร์ และคราวน์ (Liverant, Rotter and Crowne) ซึ่ง อัญญรัตน์ จิรรุ่งศฤงคาร นำมาใช้ในการวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ผู้วิจัยดัดแปลงเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 6 หน่วย จำนวน 18 ข้อ ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ขึ้นไป แสดงว่ามีความเชื่ออำนาจภายในตน ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 แสดงว่ามีความเชื่ออำนาจภายนอกตน ✓

ตัวอย่าง แบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

(0) ข้าพเจ้าเชื่อว่าโชคลางเป็นเรื่องไร้สาระ

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

จริงที่สุด จริง ก่อนข้างจริง ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์ในการให้คะแนน คำตอบทั้ง 6 ตัวเลือก ให้ผู้ตอบเลือกได้เพียงข้อละ 1 คำตอบ ถ้าตอบ "จริงที่สุด" ในคำถามเชิงบวกจะได้ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง "ไม่จริงเลย" ได้ 1 คะแนน ถ้าเป็นคำถามเชิงลบจะให้คะแนนตรงกันข้ามถ้าตอบว่า "จริงที่สุด" ได้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นตามลำดับจนถึง "ไม่จริงเลย" ได้ 6 คะแนน ดังนั้นคำถามแต่ละข้อผู้ตอบจะได้คะแนนในช่วง 1-6 คะแนน พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 18-108 คะแนน

คุณภาพของแบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

แบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนนี้ อัญญรัตน์ จิรรุ่งศุงการ ได้แปลมาจากแบบวัดของ ลิฟเวอร์รันท์ ร็อตเตอร์ และคราวน์ (Liverant, Rotter and Crowne) ซึ่งได้ทดลองใช้กับ นักศึกษาวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น มหาวิทยาลัยไอโฮโอ สหเทศ พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น .73

แบบวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

แบบวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาทนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี นิยาม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
2. เขียนนิยามปฏิบัติการของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ดังนี้

พฤติกรรมทะเลาะวิวาท หมายถึง การที่นักศึกษามีการใช้วาจาข่มขู่ ส่อเสียด คู่มั่น ทู่เถียงทะเลาะกัน การใช้ร่างกาย และ/หรือกำลังอาวุธทำร้ายร่างกายกันกับนักศึกษาในสถาบันเดียวกัน หรือต่างสถานศึกษากัน รวมทั้งการทำลายทรัพย์สินสิ่งของของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งต่อหน้าและลับหลังคู่กรณี

3. สร้างแบบสอบถาม มีวิธีการดังนี้

3.1 ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามปลายเปิด เรื่องพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท เพื่อนำมาปรับปรุงนิยามปฏิบัติการของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท และสร้างข้อคำถาม

ตัวอย่าง แบบสอบถามปลายเปิด เรื่องพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท

จากการที่ท่านได้เข้ามาศึกษาในวิทยาเขตแห่งนี้ ท่านได้พบเห็นการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ซึ่งอาจเป็นการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาสถาบันเดียวกัน หรือต่างสถาบันก็ได้ จำนวน ครั้ง และเห็นว่านักศึกษาที่กำลังทะเลาะวิวาทกันนั้น ได้แสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

1.
2.
3.
4.
-

3.2 นำพฤติกรรมในแต่ละข้อคำถามของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาทไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ฝ่ายปกครองของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 2 ท่าน คือ นางศรีโพยม ศรีพลอย อาจารย์ 2 ระดับ 6 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา และ นายศิริโรช ศิริผล อาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าแผนกพัฒนาวินัย เจ้าหน้าที่กองสารวัตรนักเรียน 2 ท่าน คือ นายวินัย ทองน่วม สารวัตรนักเรียนและนักศึกษาระดับ 6 และ นายธำรงค์เกียรติแจ่มดวง สารวัตรนักเรียนและนักศึกษาระดับ 5 และผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา 2 ท่าน คือ ดร.นิยดา จิตต์จรัส และ ผศ.วัฒนา ศรีสัตย์วาจา ประเมิน 2 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อให้ข้อความในแบบทดสอบมีความถูกต้องตามนิยามปฏิบัติการ และเหมาะสมที่จะนำไปใช้

3.2.2 ความรุนแรงของพฤติกรรม โดยให้นำน้ำหนักคะแนนของพฤติกรรมตั้งแต่ 1-5 ซึ่งพฤติกรรมที่มีความรุนแรงน้อยที่สุดเท่ากับ 1 และพฤติกรรมที่มีความรุนแรงมากที่สุดเท่ากับ 5 ตามลำดับ แล้วนำผลที่ได้จากการประเมินในแต่ละข้อคำถามมาหาค่ามัธยฐาน ซึ่งจะเป็นน้ำหนักพฤติกรรมในข้อคำถามนั้น ๆ

4. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดำเนินการดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ ไปทดลองกับนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หลังจากนั้นอีก 14 วัน นำแบบสอบถามฉบับเดิมไปให้นักศึกษากลุ่มเดิมทดสอบอีก 1 ครั้ง

4.2 นำคะแนนที่ได้จากการทดลองทั้งสองครั้งมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบซ้ำ (Test-retest Method) โดยการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) พบว่า ได้ค่าสหสัมพันธ์ .89

การศึกษาคุณภาพของแบบวัดเพื่อการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดทั้ง 3 ชุด อันได้แก่ แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และแบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน โดยนำไปวัดนักศึกษาที่มีคุณลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170-

171) ได้ค่าความเชื่อมั่นครั้งนี้คือ แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท (20 ข้อ) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .89 แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (24 ข้อ) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .85 แบบวัดความเชื่อภายใน-นอกคน (18 ข้อ) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .72

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสถาบัน เพื่อนัดเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ดำเนินการให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามและแบบวัด โดยผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง โดยตลอด เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้อง และมีแบบแผนเดียวกันทุกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package of the Social Scinces Version PC plus . SPSS PC⁺)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 1.1 ทดสอบสมมติฐานข้อ 1-3 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 1.2 ทดสอบสมมติฐานข้อ 4 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง Three Way ANOVA (Three Way Analysis of Variance) และการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามแบบของทูกีย์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอก คนกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท รวมทั้งผลร่วมกันของตัวแปรทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนที่มิต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาอาชีวศึกษาทั้งระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 และระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 433 คน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา คือ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพศ ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับชั้น		
ปวช.	189	43.6
ปวส.	244	56.4
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	218	50.3
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	215	49.7
เพศ		
ชาย	310	71.6
หญิง	123	28.4

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 หัวข้อ เรียงตามลำดับดังนี้คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ได้แก่ ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

2. ผลรวมของทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท โดยจำแนกตามกลุ่มรวม ระดับชั้น ปวช.-ปวส. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ-สูง และเพศชาย-หญิง

1. ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทะเลาะวิวาท กับทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน

ตัวแปร	พฤติกรรมทะเลาะวิวาท						
	กลุ่มรวม	ระดับชั้น		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		เพศ	
		ปวช.	ปวส.	ต่ำ	สูง	ชาย	หญิง
ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	.7386 **	.6527 **	.8329 **	.7544 **	.5401 **	.7350 **	.6395 **
การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	.7101 **	.6189 **	.8142 **	.7264 **	.5110 **	.7041 **	.6775 **
ความเชื่ออำนาจภายใน - นอกคน	-.3592 **	-.0756	-.7360 **	-.3953 **	-.1230	-.3259 **	-.2859 **

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

จากตาราง 3 พบว่า ทศนคติต่อการทะเลาะวิวาท มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในกลุ่มรวม ($r = .7386$) และในกลุ่มที่จำแนก

ตามตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับชั้น ปวช. ($r = .6527$) ปวส. ($r = .8329$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ($r = .7544$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($r = .5401$) และเพศชาย ($r = .7350$) หญิง ($r = .6395$)

การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในกลุ่มรวม ($r = .7101$) และในกลุ่มที่จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับชั้น ปวช. ($r = .6189$) ปวส. ($r = .8142$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ($r = .7264$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($r = .5110$) เพศชาย ($r = .7041$) หญิง ($r = .6775$)

ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในกลุ่มรวม ($r = .3592$) และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม คือ กลุ่ม ปวส. ($r = -.7360$) กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ($r = -.3953$) กลุ่มเพศชาย ($r = -.3259$) และกลุ่มเพศหญิง ($r = -.2859$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าวในกลุ่ม ปวช. ($r = -.0756$) และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($r = -.1230$)

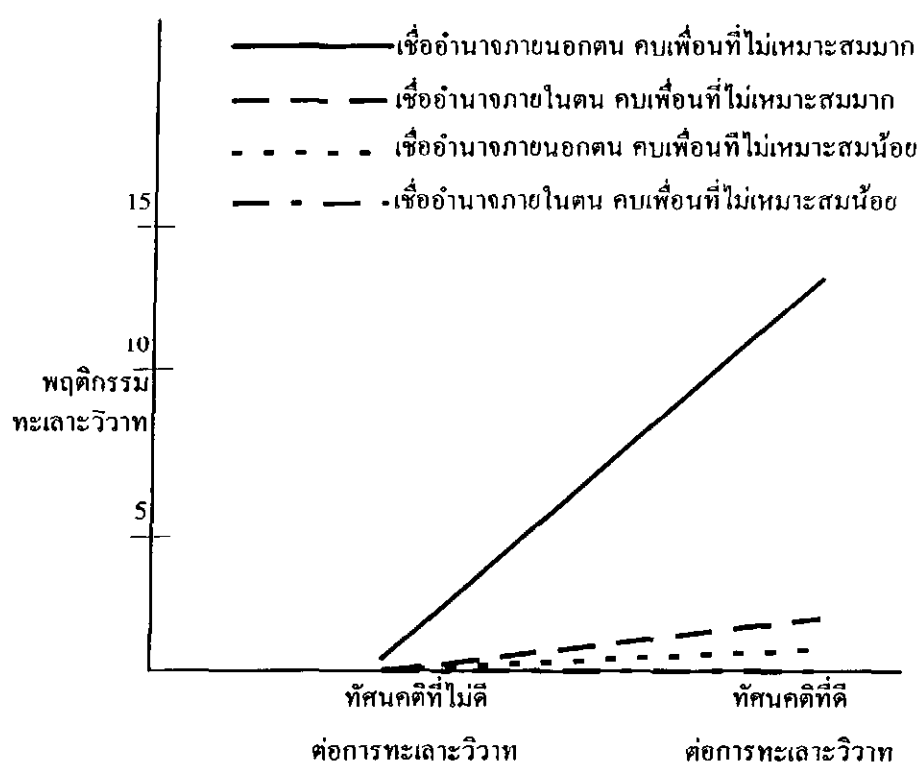
2.1 กลุ่มรวม

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ในกลุ่มรวม จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Signif of F
ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท (ก)	2179.786	1	2179.786	43.100	.000 **
การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ข)	1644.720	1	1644.720	32.520	.000 **
ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน (ค)	1426.993	1	1426.993	28.215	.000 **
ก X ข	1086.827	1	1086.827	21.549	.000 **
ก X ค	691.440	1	691.440	13.671	.000 **
ข X ค	529.094	1	529.094	10.461	.001 **
ก X ข X ค	532.106	1	532.106	10.521	.001 **
ส่วนที่เหลือ	21494.556	425	50.575		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตาราง 4) พบว่า คะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา แปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพื่อที่จะให้ทราบว่ากลุ่มใดแตกต่างกัน จึงต้องเสนอด้วยกราฟที่แสดงผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน (ภาพประกอบ 2)

ภาพประกอบ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มรวม 8 กลุ่ม

จากภาพประกอบ 2 พบว่า กลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกคน จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากที่สุด แตกต่างจากกลุ่มอื่นทั้ง 7 กลุ่ม อย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 8 กลุ่มด้วยวิธีของทูกีย์ (Tukey's Method, Kirk, 1982 : 112) (ตาราง 5)

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ในกลุ่ม
รวม จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความ
เชื่ออำนาจภายใน-นอกคน

ทัศนคติต่อ การทะเลาะ วิวาท	การคบเพื่อน ที่ไม่เหมาะสม	ความเชื่ออำนาจ ภายใน-นอกคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(212)	(122)	(111)	(211)	(121)	(222)	(221)
ไม่ดี = 1 ดี = 2	น้อย = 1 มาก = 2	นอก = 1 ใน = 2			00	1220	1356	8462	9412	2 2813	13 8447
ไม่ดี	น้อย	ใน	112	00	00	1220	1356	8462	.9412	2 2813	13 8447 **
ดี	น้อย	ใน	212	00	-	1220	1356	8462	9412	2 2813	13 8447 **
ไม่ดี	มาก	ใน	122	1220		-	0136	7242	8192	2 1593	13 7227 **
ไม่ดี	น้อย	นอก	111	1356			-	7106	8056	2 1457	13 7091 **
ดี	น้อย	นอก	211	8462				-	095	1 4351	12 9985 **
ไม่ดี	มาก	นอก	121	9412					-	1 3401	12 9035 **
ดี	มาก	ใน	222	2 2813						-	11.5634 **
ดี	มาก	นอก	221	13 8447							-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกคน ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม
มาก และมีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่น อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อ (4) ที่กล่าวว่า "ผลร่วมกันของทัศนคติต่อการ
ทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีต่อพฤติกรรม
ทะเลาะวิวาท"

2.2 กลุ่มนักศึกษาระดับ ปวช.

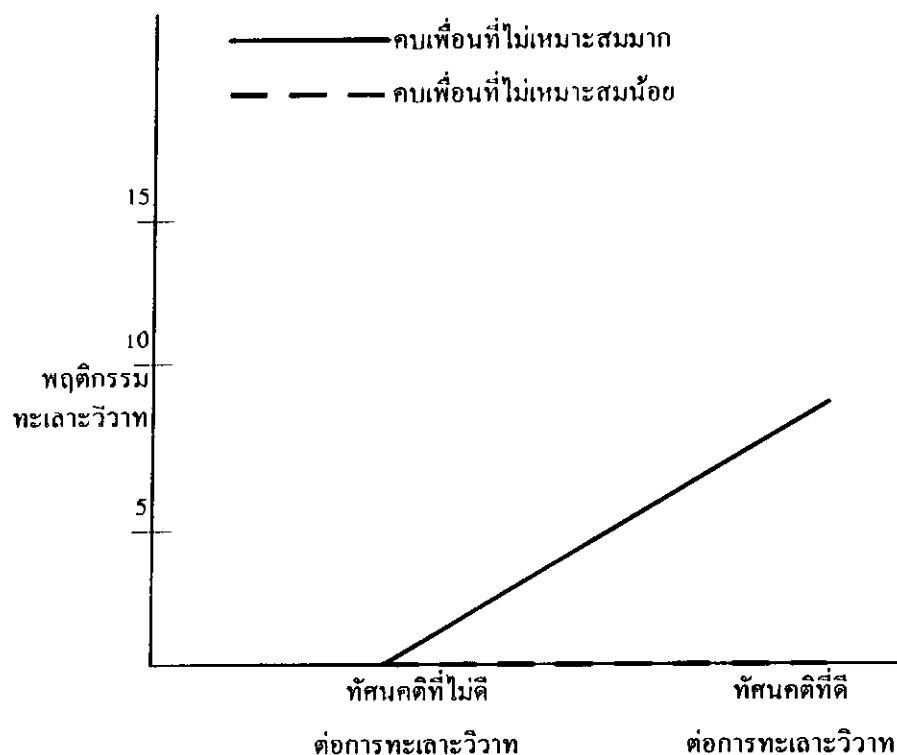
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับ ปวช. จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Signif of F
ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท (ก)	1424.379	1	1424.379	16.888	.000 **
การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ข)	421.335	1	421.335	4.996	.027 *
ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน (ค)	229.529	1	229.529	2.721	.101
ก X ข	645.157	1	645.157	7.649	.006 **
ก X ค	227.810	1	227.810	2.701	.102
ข X ค	82.284	1	82.284	.976	.325
ก X ข X ค	141.193	1	141.493	1.674	.197
ส่วนที่เหลือ	15265.769	181	84.341		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์ในกลุ่มนักศึกษาระดับ ปวช. (ตาราง 6) ไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทแปรปรวนตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน แต่พบว่าแปรปรวนตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพื่อที่จะให้ทราบว่ากลุ่มใดแตกต่างกัน จึงนำเสนอด้วยกราฟที่แสดงผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ภาพประกอบ 3)

ภาพประกอบ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ระดับ ปวช. 4 กลุ่ม

จากภาพประกอบ 3 พบว่า กลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากที่สุด แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 4 กลุ่ม (ตาราง 7)

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับ
ปวช. จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม

ทัศนคติต่อ การทะเลาะวิวาท	การคบเพื่อน ที่ไม่เหมาะสม	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(22)
ไม่ดี = 1 ดี = 2	น้อย = 1 มาก = 2			.00	0	9 1967
ไม่ดี	น้อย	11	.00	.00	.00	9 1967 **
ไม่ดี	มาก	12	.00	-	.00	9 1967 **
ดี	น้อย	21	.00		-	9 1967 **
ดี	มาก	22	9.1967			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวช. ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จึงสรุปได้ว่า ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับ ปวช. มิได้ขึ้นอยู่กับผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน แต่จะแปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมเท่านั้น

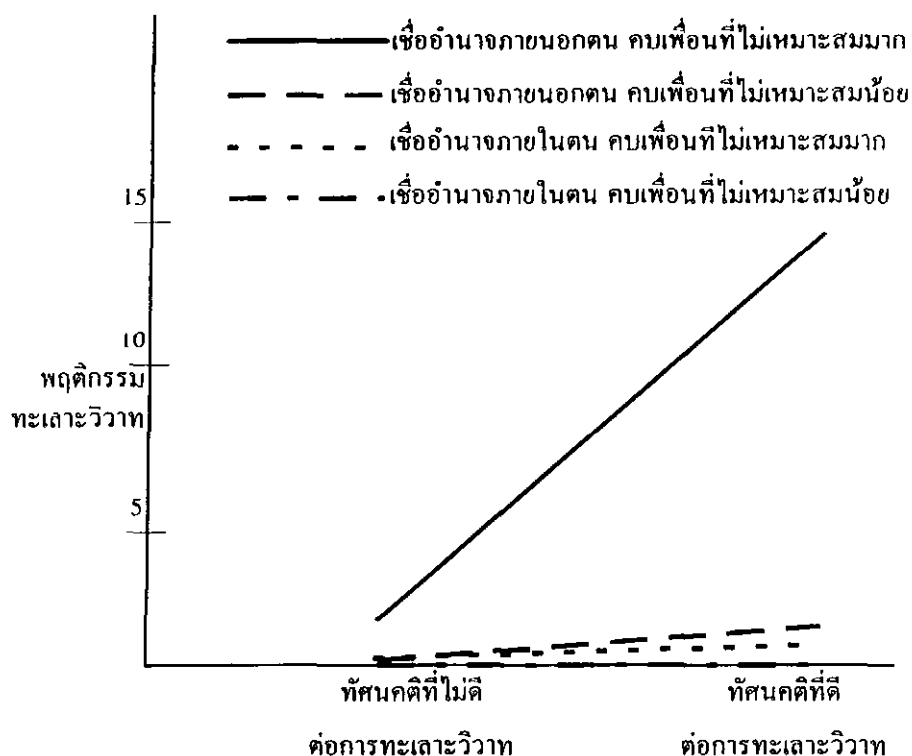
2.3 กลุ่มนักศึกษาระดับ ปวส.

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับ ปวส. จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Signif of F
ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท (ก)	1011.916	1	1011.916	34.043	.000 **
การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ข)	641.866	1	641.866	20.685	.000 **
ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน (ค)	1250.536	1	1250.536	42.070	.000 **
ก X ข	263.009	1	263.009	8.848	.003 **
ก X ค	486.513	1	486.513	16.367	.000 **
ข X ค	331.140	1	331.140	11.140	.001 **
ก X ข X ค	270.714	1	270.714	9.107	.003 **
ส่วนที่เหลือ	7015.119	236	29.725		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์ในกลุ่มนักศึกษาระดับ ปวส. (ตาราง 8) พบว่า คะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาแปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพื่อที่จะให้ทราบว่ากลุ่มใดแตกต่างกัน จึงนำเสนอด้วยกราฟแสดงผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน (ภาพประกอบ 4)

ภาพประกอบ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ระดับ ปวส. 8 กลุ่ม

จากภาพประกอบ 4 พบว่า กลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกตน จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากที่สุด แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 8 กลุ่ม (ตาราง 9)

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาระดับ
ปวส. จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความ
เชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

ทัศนคติต่อ	การคบเพื่อน	ความเชื่ออำนาจ	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(212)	(111)	(122)	(222)	(211)	(121)	(221)
การทะเลาะ	ที่ไม่เหมาะสม	ภายใน-นอกตน			00	2424	3333	5789	1 7778	1 8824	13 8447
วิวาท											
ไม่ดี = 1	น้อย = 1	นอก = 1									
ดี = 2	มาก = 2	ใน = 2									
ไม่ดี	น้อย	ใน	112	00	00	2424	3333	.5789	1 7778	1.8824	13 8447 **
ดี	น้อย	ใน	212	00	-	2424	3333	5789	1 7778	1 8824	13 8447 **
ไม่ดี	น้อย	นอก	111	2424		-	.0909	3365	1 5354	1 64	13 894 **
ไม่ดี	มาก	ใน	122	3333			-	2456	1.4445	1 5491	13 8031 **
ดี	มาก	ใน	222	5789				-	1.898	1 3035	13 5575 **
ดี	น้อย	นอก	211	1 7778					-	1046	12 3586 **
ไม่ดี	มาก	นอก	121	1 8824						-	12.254 **
ดี	มาก	นอก	221	13 8447							-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกตน จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จึงสนับสนุนสมมุติฐาน ข้อ 4

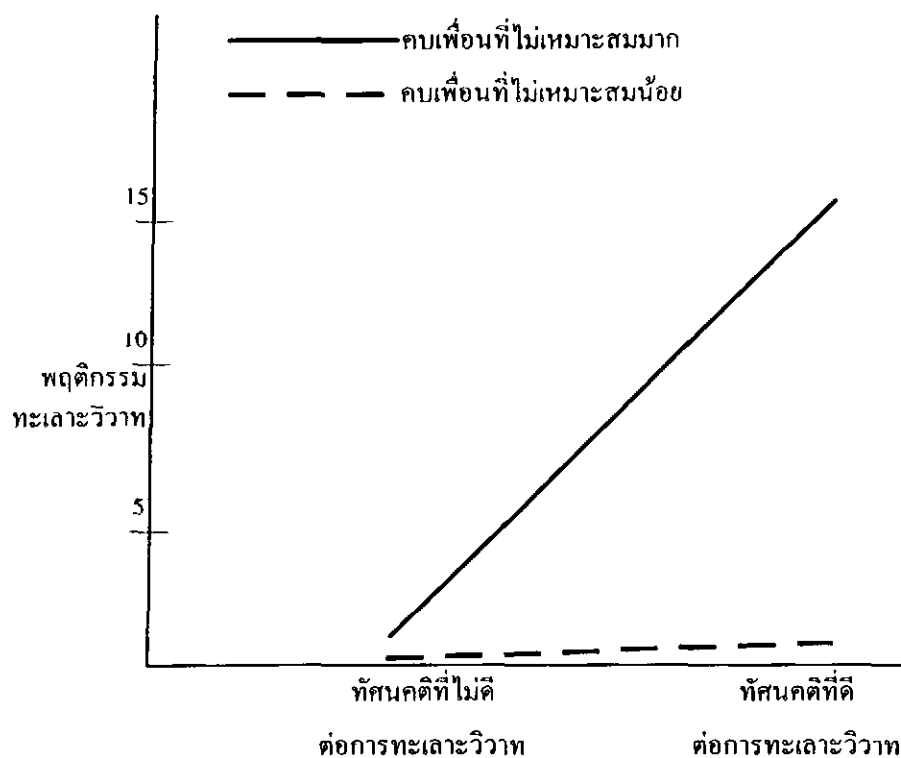
2.4 กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Signif of F
ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท (ก)	2445.555	1	2445.555	40.562	.000 **
การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ข)	1365.369	1	1365.369	22.646	.000 **
ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน (ค)	144.196	1	144.196	2.392	.123
ก X ข	1276.550	1	1276.550	21.173	.000 **
ก X ค	54.715	1	54.715	.908	.342
ข X ค	88.169	1	88.169	1.462	.228
ก X ข X ค	18.151	1	18.151	.301	.584
ส่วนที่เหลือ	12661.268	210	60.292		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์ในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ (ตาราง 10) ไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา แปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน แต่พบว่าแปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพื่อให้ทราบว่าการกลุ่มใดแตกต่างกัน จึงนำเสนอด้วยกราฟแสดงผลรวมกันของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ภาพประกอบ 5)

ภาพประกอบ 5 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 4 กลุ่ม

จากภาพประกอบ 5 พบว่า กลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงที่สุด แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 4 กลุ่ม (ตาราง 11)

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม

ทัศนคติต่อ การทะเลาะวิวาท	การคบเพื่อน ที่ไม่เหมาะสม	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(22)
ไม่ดี = 1	น้อย = 1			9473	1 1424	16.5714
ดี = 2	มาก = 2					
ไม่ดี	น้อย	11	0638	8835	1 0786	16 5076 **
ดี	น้อย	21	.9473	-	1951	15 6241 **
ไม่ดี	มาก	12	1.1424		-	15.4290 **
ดี	มาก	22	16.5714			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งมีทัศนคติที่คัดต่อการทะเลาะวิวาท และมีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จึงสรุปได้ว่า ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มิได้ขึ้นอยู่กับผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม แต่จะแปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมเท่านั้น

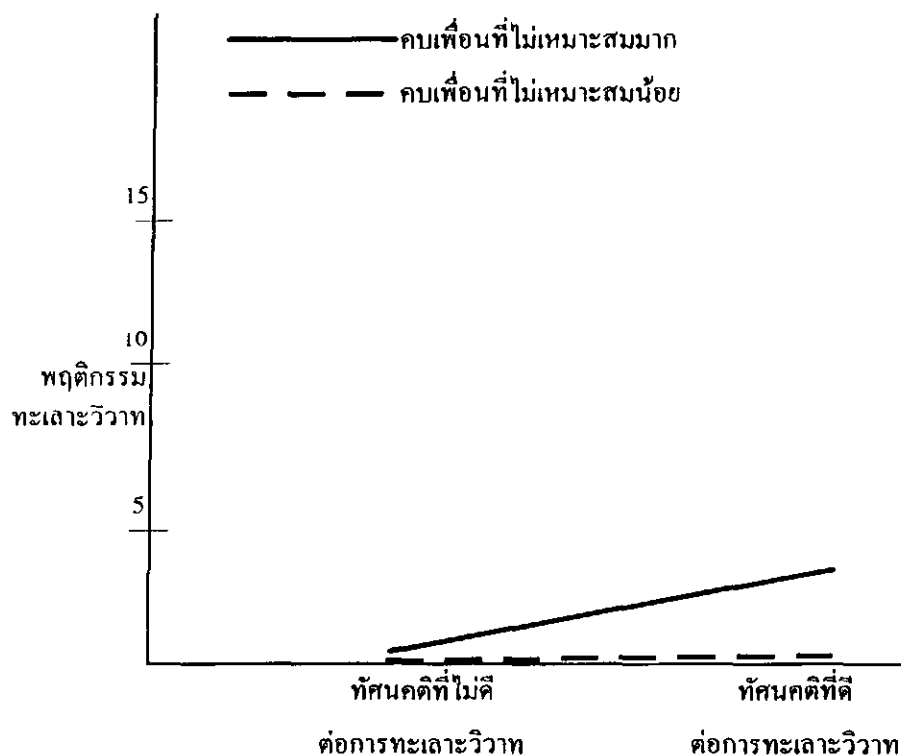
2.5 กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Signif of F
ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท (ก)	173.307	1	173.307	6.185	.014 *
การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ข)	115.484	1	115.484	4.121	.044 *
ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน (ค)	175.784	1	175.784	6.273	.013 *
ก X ข	152.424	1	152.424	5.439	.021 *
ก X ค	99.976	1	99.976	3.568	.060
ข X ค	129.855	1	129.855	4.634	.033 *
ก X ข X ค	104.753	1	104.753	3.738	.055
ส่วนที่เหลือ	5800.521	207	28.022		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง (ตาราง 12) ไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา แปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน แต่พบว่าแปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทและการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงนำเสนอด้วยกราฟแสดงผลรวมกันของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท กับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ภาพประกอบ 6)

ภาพประกอบ 6 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 4 กลุ่ม

จากภาพประกอบ 6 พบว่า กลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงที่สุด แตกต่างจากกลุ่มอื่นอีก 3 กลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจน สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 4 กลุ่ม (ตาราง 13)

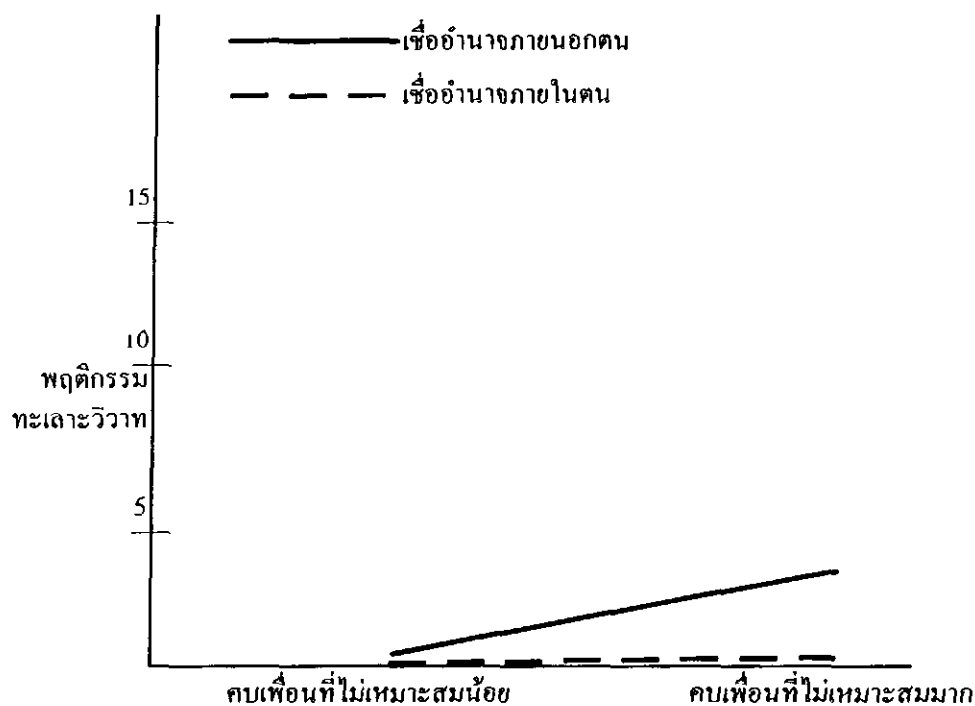
ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อน
ที่ไม่เหมาะสม

ทัศนคติต่อ การทะเลาะวิวาท	การคบเพื่อน ที่ไม่เหมาะสม	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(21)	(12)	(22)
ไม่ดี = 1 ดี = 2	น้อย = 1 มาก = 2			2083	2253	3 6380
ไม่ดี	น้อย	11	.0580	.1503	1670	3 58 **
ดี	น้อย	21	2083	-	.0167	3 4297 **
ไม่ดี	มาก	12	2253		-	3 413 **
ดี	มาก	22	3 6380			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แปรปรวนไปตามผลรวมของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงนำเสนอด้วยกราฟที่แสดงผลรวมของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ในภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพหุติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 4 กลุ่ม

เมื่อพิจารณาจากกราฟที่แสดงผลร่วมของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน (ภาพประกอบ 7) พบว่า กลุ่มที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ร่วมกับความเชื่ออำนาจภายนอกตน มีพหุติกรรมทะเลาะวิวาทมากที่สุด แตกต่างจากกลุ่มอื่นอีก 3 กลุ่มอย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนพหุติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 4 กลุ่ม (ตาราง 14)

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำแนกตามระดับของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่อ
อำนาจภายใน-นอกตน

การคบเพื่อน ที่ไม่เหมาะสม	ความเชื่ออำนาจ ภายใน - นอกตน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(22)	(11)	(21)
น้อย = 1 มาก = 2	นอก = 1 ใน = 2			2307	.2641	3.5764
น้อย	ใน	12	00	2307	.2641	3.5764 **
มาก	ใน	22	2307	-	.0334	3.3457 **
น้อย	นอก	11	.2641		-	3.3123 **
มาก	นอก	21	3.5764			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 พบว่า กลุ่มที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ร่วมกันมีความเชื่ออำนาจ
ภายนอกตน มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความแปรปรวนของคะแนน
พฤติกรรมทะเลาะวิวาท ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่
ไม่เหมาะสมและความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน แต่จะแปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อ
การทะเลาะวิวาทและการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม หรือจะแปรปรวนไปตามผลรวมของการคบเพื่อน
ที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

2.6 กลุ่มนักศึกษาเพศชาย

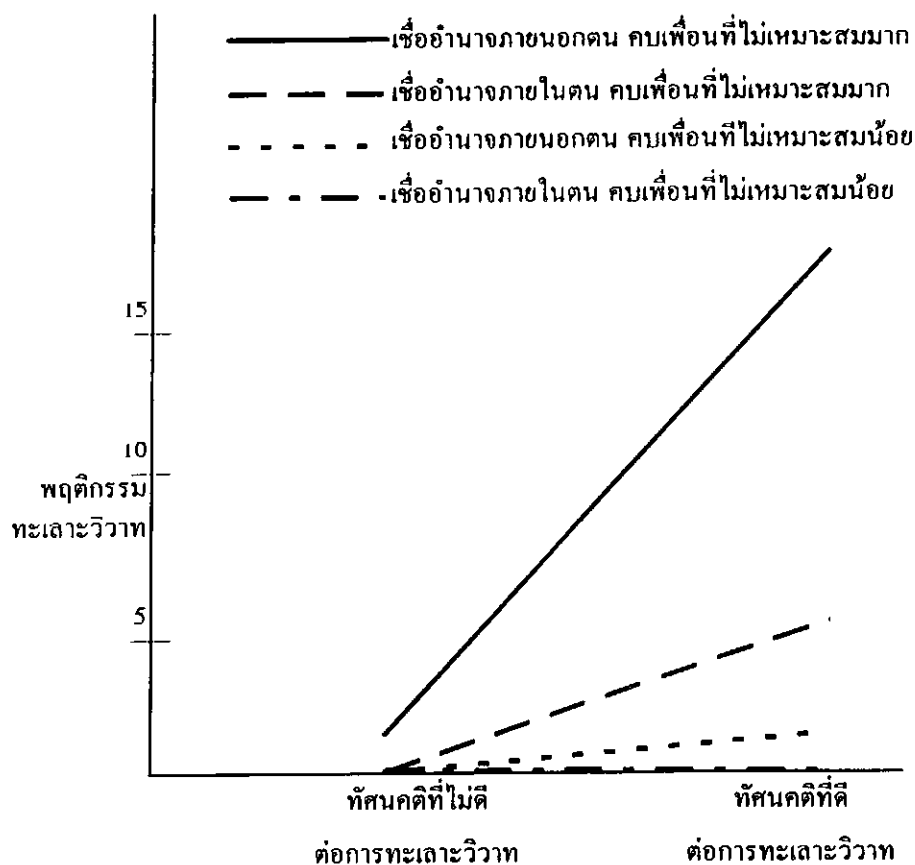
ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาเพศชาย จำแนกตามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Signif of F
ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท (ก)	2656.578	1	2656.578	48.767	.000 **
การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ข)	2254.208	1	2254.208	41.380	.000 **
ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน (ค)	1288.635	1	1288.635	23.655	.000 **
ก X ข	1423.640	1	1423.640	26.134	.000 **
ก X ค	456.840	1	456.840	8.386	.004 **
ข X ค	356.657	1	356.657	6.547	.011 *
ก X ข X ค	239.461	1	239.461	4.396	.037 *
ส่วนที่เหลือ	16451.536	302	54.475		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์ในกลุ่มนักศึกษาเพศชาย (ตาราง 15) พบว่า คะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา แปรปรวนไปตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมและความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำเสนอด้วยกราฟที่แสดงผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน (ภาพประกอบ 8)

ภาพประกอบ 8 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาเพศชาย 8 กลุ่ม

จากภาพประกอบ 8 พบว่า นักศึกษาเพศชายที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกตน มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงที่สุด แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างชัดเจน สอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 8 กลุ่ม (ตาราง 16)

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาเพศชาย
จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่อ
อำนาจภายใน-นอกคน

ทัศนคติต่อ	การคบเพื่อน	ความเชื่ออำนาจ	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(112)	(122)	(111)	(121)	(211)	(222)	(221)
การทะเลาะ	ที่ไม่เหมาะสม	ภายใน-นอกคน			0556	1613	1860	1 6364	1.7895	5 5091	16 9865
วิวาท											
ไม่ดี = 1	น้อย = 1	นอก = 1									
ดี = 2	มาก = 2	ใน = 2									
ดี	น้อย	ใน	212	00	0556	1613	1860	1.6364	1 7895	5 5091	16 9865 **
ไม่ดี	น้อย	ใน	112	0556	-	1057	1304	1.5808	1.7339	5 4535	16 9309 **
ไม่ดี	มาก	ใน	122	1613		-	0247	1 4751	1 6282	5 3478	16.8252 **
ไม่ดี	น้อย	นอก	111	1860			-	1 4504	1 6035	5.3231	16 8005 **
ไม่ดี	มาก	นอก	121	1 6364				-	1532	3 8727	15.3501 **
ดี	น้อย	นอก	211	1 7895					-	3 7196	15 197 **
ดี	มาก	ใน	222	5 5091						-	11 4774 **
ดี	มาก	นอก	221	16 9865							-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 พบว่า นักศึกษาเพศชายที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการ
คบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกคน มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่า
กลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสนับสนุนสมมุติฐานข้อ 4

2.7 กลุ่มนักศึกษาเพศหญิง

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ของนักศึกษาเพศหญิง พิจารณาตามระดับของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Signif of F
ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท (ก)	60.574	1	60.574	2.956	.088
การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม (ข)	40.047	1	40.047	1.954	.165
ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน (ค)	40.047	1	40.047	1.954	.165
ก X ข	49.584	1	49.584	2.419	.123
ก X ค	35.035	1	35.035	1.709	.194
ข X ค	25.640	1	25.640	1.251	.266
ก X ข X ค	33.343	1	33.343	1.627	.205
ส่วนที่เหลือ	2356.952	115	20.495		

จากการวิเคราะห์ในกลุ่มนักศึกษาเพศหญิง (ตาราง 17) ไม่พบว่าคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาท แปรปรวนตามผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน จึงไม่สนับสนุนสมมุติฐานข้อ 4

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
 2. เพื่อศึกษาผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ที่มีต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
- โดยศึกษาทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ปวช. - ปวส. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ-สูง และเพศชาย-หญิง

สมมุติฐานของการวิจัย

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้าทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มที่แยกตามตัวแปรระดับชั้น หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือเพศ จะปรากฏดังนี้

1. ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
2. การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
3. ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีความสัมพันธ์ทางลบ กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
4. ผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2538

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2538 ระดับ ปวช. จำนวน 189 คน และระดับ ปวส. จำนวน 244 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ฉบับ คือ แบบสอบถามภูมิหลังของนักศึกษา แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม แบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน แบบวัดพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. แบบสอบถามภูมิหลังของนักศึกษา ได้แก่ ระดับชั้น เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 2. แบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 หน่วย จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นโดย ผ่องพรรณ แวววิเศษ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดชุดนี้มาหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้ง โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .89
 3. แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยใช้แบบวัดการคบเพื่อนที่เหมาะสม ซึ่งดวงเดือน พันธุมนาวิน และ งามดา วทิตานนท์ เป็นผู้สร้าง และ ผ่องพรรณ แวววิเศษ ได้นำมาใช้ในการวัดลักษณะการคบเพื่อนที่เหมาะสม ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเกณฑ์ในการให้คะแนนจากทิศทางการคบเพื่อนที่เหมาะสม เป็นการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม
- แบบวัดการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมนี้ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 6 หน่วย จำนวน 24 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดชุดนี้มาหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้ง โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .85
4. แบบวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 6 หน่วย จำนวน 18 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดที่สร้างขึ้นโดย ลีฟเวอร์รันท์ ร็อตเตอร์ และ คราวน์ (Liverant, Rotter and Crowne) ซึ่ง อัญญรัตน์ จิรรุ่งศฤงคาร นำมาใช้ในการวัดความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ผู้วิจัยได้นำแบบวัดที่ดัดแปลงแล้วมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .72

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสถาบัน เพื่อบริหารเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ดำเนินการให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามและแบบวัด โดยผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง ทุกครั้ง เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้อง และมีแบบแผนเดียวกันทุกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS PC⁺

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและแบบวัด โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 2.1 ทดสอบสมมติฐานข้อ 1-3 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 2.2 ทดสอบสมมติฐานข้อ 4 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (3-Way Analysis of Variance) และการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามแบบของทูกีย์

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาท มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ปวช. - ปวส. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ - สูง และเพศชาย - หญิง
2. การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ปวช. - ปวส. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ - สูง และเพศชาย - หญิง
3. ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในกลุ่มรวม, ระดับ ปวส., กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพศชายและเพศหญิง ส่วนในระดับ ปวช. และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผลรวมของทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทดังนี้
 - 4.1 ผลรวมของทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในกลุ่มรวมและระดับ ปวส. และที่ระดับ .05 ในกลุ่มเพศชาย เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 8 กลุ่ม พบว่า นักศึกษาที่มีทักษะคิดที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายในนอกตน มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งในกลุ่มรวม, ระดับ ปวส. และเพศชาย
 - 4.2 ผลรวมของทักษะคิดต่อการทะเลาะวิวาท และการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับ ปวช. และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนต่ำ และที่ระดับ .05 ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งในระดับ ปวช. กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

4.3 ผลรวมของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายคู่ทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงซึ่งมีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ร่วมกับการมีความเชื่ออำนาจภายในตนต่ำ หรือมีความเชื่ออำนาจภายนอกคน จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การอภิปรายผล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท
2. การศึกษาผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ที่มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

1. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

จากการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ปวช.-ปวส. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ-สูง และเพศชาย-หญิง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1 ที่กล่าวว่า "ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท" ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมาก ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ก็จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาตน้อยกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาลักษณะจิตสังคม เพื่อป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นที่พบว่า ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของ

นักศึกษาได้ถึงร้อยละ 10 (ผ่องพรรณ แววิเศษ. 2534) ซึ่งตรงกับแนวคิดของ เซฟเวอร์ (Shaver. 1977 : 167-170) ที่กล่าวว่า ทักษะคิดประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น องค์ประกอบด้านความรู้ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้ และองค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นให้สอดคล้องกับความรู้สึกรู้สึกของตน นั่นคือ ถ้านักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท หรือมีความรู้เกี่ยวกับโทษหรือประโยชน์ของการทะเลาะวิวาท มีความรู้สึกพอใจในการทะเลาะวิวาท และมีแนวโน้มที่จะกระทำแล้ว นักศึกษาก็จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากด้วย ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทะเลาะวิวาท จึงมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทน้อย^๕

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม กับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

จากการวิจัยพบว่า การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มที่จำแนกตามระดับชั้น ปวช.-ปวส. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ-สูง และเพศชาย-หญิง

✓ สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 2 ที่กล่าวว่า "การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท" ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมาก ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย จะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทน้อยกว่านักศึกษามีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับการศึกษาการฝึกเพื่อเสริมสร้างจิตลักษณะในการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทในนักเรียนอาชีวศึกษา (แสวง ทวีคุณ. 2538) โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทะเลาะวิวาท กับการเลือกคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ในนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการฝึกทัศนคติ พบว่า ความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทะเลาะวิวาท กับการเลือกคบเพื่อนอย่างเหมาะสม มีความสัมพันธ์กันทางบวก นอกจากนี้งานวิจัยของ อัมมา ลิมปีไพฑูรย์ (2521) และของ ผ่องพรรณ แววิเศษ (2534) ก็พบว่า การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมจะทำให้เยาวชนและวัยรุ่นกระทำผิด หรือมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทได้ เนื่องจากในวัยนี้เป็นวัยที่เพื่อนมีความหมายมาก วัยรุ่นมักจะเห็นเพื่อนเป็นสิ่งที่จำเป็น จะขาดเสียไม่ได้ ทำอะไรทุกอย่างต้องอาศัยเพื่อน มีอะไรมักจะเล่าให้เพื่อนฟัง หรือขอคำปรึกษาจากเพื่อนและปรับทุกข์ร้อนของตนกับเพื่อน มากกว่าจะหันไปหาบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งวัยรุ่นทั่วไปมักจะผูกพันและรักดีกับกลุ่มเพื่อน ปรากฏอยู่เสมอว่าการรวมกลุ่มมีความสำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรมของคนในวัยนี้ (สุพจน์ จักขุทิพย์. 2521)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

จากการวิจัย พบว่า ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในกลุ่มรวม และกลุ่มที่จำแนกตามตัวแปรเพศ คือ กลุ่มนักศึกษาเพศชาย และกลุ่มนักศึกษาเพศหญิง ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 3

ที่กล่าวว่า "ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท" เนื่องจากความเชื่ออำนาจภายในคนเป็น 1 ใน 8 ของลักษณะพื้นฐานทางจิตใจ ที่เป็นแกนกลางของพฤติกรรมในประเภทต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อไป (ควงเดือน พันธมนาวิน. 2526 : 21) และจากการวิจัยของเมซิงเจอร์ (Mesinger. 1984) ได้สรุปแนวโน้มของอาชญากรวัยรุ่น และการพิจารณาถึงหลักการการรักษาพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น พบว่า เฉพาะประชากรหนึ่งของเด็กที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท ก็จะมี ความเชื่ออำนาจภายในคน

แต่เมื่อจำแนกตามตัวแปรระดับชั้น คือ กลุ่มนักเรียนระดับ ปวช. และกลุ่มนักเรียนระดับ ปวส. พบว่า ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนของนักเรียนระดับ ปวส. มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = -.7360$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์นี้ในกลุ่มนักเรียนระดับ ปวช. ($r = -.0756$) ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ที่ได้นี้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักเรียนระดับ ปวช. ในตาราง 5 ที่บ่งว่า ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทและการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ แสดงว่าอิทธิพลของตัวแปรทั้ง 2 ตัว คือ ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทและการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมีมากกว่าอิทธิพลของตัวแปรความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน

และเมื่อจำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พบว่า ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ไม่พบความสัมพันธ์นี้ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคะแนนพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความแปรปรวนน้อย ($SD = 5.690$) เมื่อเทียบกับของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ($SD = 10.974$) หรือนักเรียนกลุ่มรวม ($SD = 9.02$) จึงทำให้ส่งผลต่อค่าสหสัมพันธ์ลดลงด้วย (Minium and Clarke. 1982 : 123-124)

การศึกษาผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ที่มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

การศึกษาผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ที่มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 ในนักเรียนกลุ่มรวม และนักเรียนกลุ่มที่จำแนกตามตัวแปรระดับชั้น คือ นักเรียนระดับ ปวส.

และที่ระดับ .05 ในนักศึกษากลุ่มที่จำแนกตามตัวแปรเพศ คือ นักศึกษาเพศชาย สำหรับนักศึกษากลุ่มที่จำแนกตามตัวแปรระดับชั้น คือ นักศึกษาระดับ ปวช. หรือนักศึกษากลุ่มที่จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติของผลร่วมระหว่างทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ที่มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท แต่พบว่าผลร่วมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในนักศึกษาระดับ ปวช. และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และที่ระดับ .05 ในนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และพบว่า ผลร่วมของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมกับความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอีกด้วย แต่สำหรับนักศึกษาเพศหญิงไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติของผลร่วมระหว่างตัวแปรใดเลย ซึ่งจะได้อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

การศึกษาผลร่วมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน ที่มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกคน มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในนักศึกษากลุ่มรวม ระดับ ปวส. หรือเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 ที่กล่าวว่า "ผลร่วมกันของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท" ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท ย่อมมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมทะเลาะวิวาทอยู่แล้ว ประกอบกับมีเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ซึ่งจะคอยชักจูงให้กระทำผิด มากกว่าการมีเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย และตนเองยังเป็นผู้มีความเชื่ออำนาจภายนอกคน คือ เชื่อว่าตนไม่สามารถจะควบคุมผลของการกระทำได้ จึงมักจะคล้อยตามการเรียกร้องหรือชักจูงจากคนอื่น จึงกระทำพฤติกรรมทะเลาะวิวาทตามการชักนำของเพื่อนได้ง่าย ต่างจากพวกที่เชื่ออำนาจภายในตน ซึ่งจะต่อต้านการกระทำหรืออิทธิพลที่ครอบงำ หรือชักจูงตนเอง ไม่ว่าอิทธิพลนั้นจะแสดงออกอย่างชัดแจ้งหรือคลุมเครือ (ธีระวัฒน์ นิเจนตร. 2526 : 69-72) ดังนั้น นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาทร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกคน จึงมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากที่สุด

ถึงแม้ว่านักศึกษาระดับ ปวช. หรือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติของผลร่วมระหว่างตัวแปรทั้ง 3 แต่พบนัยสำคัญทางสถิติของผลร่วมระหว่างตัวแปร 2 ตัว กล่าวคือ พบผลร่วมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับ ปวช. นักศึกษาที่มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยพบว่านักศึกษากลุ่มที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากที่สุด คือ นักศึกษาที่มีทัศนคติที่คัดค้านการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก แสดงว่าพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับ ปวช. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น ไม่ขึ้นอยู่กับผลรวมกันของตัวแปรทั้ง 3 แต่ขึ้นอยู่กับผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท กับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมเท่านั้น ซึ่งนักศึกษากลุ่มที่มีทัศนคติที่คัดค้านการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอีก 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีทัศนคติที่คัดค้านการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย กลุ่มที่มีทัศนคติที่ไม่คัดค้านการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย และกลุ่มที่มีทัศนคติที่ไม่คัดค้านการทะเลาะวิวาทร่วมกับการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย อย่างเห็นได้ชัด

นอกจากนี้ ยังพบนัยสำคัญทางสถิติของผลรวมระหว่างการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยพบว่านักศึกษากลุ่มที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมากที่สุด คือ นักศึกษาที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ร่วมกับการมีความเชื่ออำนาจภายนอกตน แสดงว่า พฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น ไม่ขึ้นอยู่กับผลรวมกันของตัวแปรทั้ง 3 แต่ขึ้นอยู่กับผลรวมกันของการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมกับความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ซึ่งนักศึกษากลุ่มที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ร่วมกับการมีความเชื่ออำนาจภายนอกตน มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูงกว่ากลุ่มอื่นอีก 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก ร่วมกับการมีความเชื่ออำนาจภายในตน กลุ่มที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย ร่วมกับการมีความเชื่ออำนาจภายนอกตน และกลุ่มที่มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย ร่วมกับการมีความเชื่ออำนาจภายในตน อย่างเห็นได้ชัด

เมื่อพิจารณาตัวแปรทั้ง 3 ในกลุ่มนักศึกษาเพศหญิง คือ ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติของผลหลักของตัวแปรตัวใดเลย และไม่พบนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผลรวมของตัวแปรคู่ใดเช่นกัน แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 3 ไม่มีผลทำให้พฤติกรรมทะเลาะวิวาทแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมทะเลาะวิวาทในกลุ่มนักศึกษาหญิงอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = .748$) เมื่อเทียบกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มเพศชาย ($\bar{X} = 4.755$) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทะเลาะวิวาทภายในกลุ่มย่อยแปดกลุ่ม ของนักศึกษาหญิงที่จำแนกตามระดับทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทต่ำ-สูง การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมน้อย-มาก และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน ซึ่งแสดงในตาราง 6 ภาคผนวก หน้า 83 จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในขณะที่ 7 ใน 8 กลุ่มย่อยของนักศึกษาหญิงมีค่าพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็น 0 คือ ไม่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเลย แต่กลุ่มย่อยกลุ่มเดียวของนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท คือ กลุ่มที่มีทัศนคติที่คัดค้านการทะเลาะวิวาท ร่วมกับการมี

การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกคน โดยมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม ทะเลาะวิวาท และความแปรปรวนเป็น 4.3810 และ 10.8558 ผลส่วนนี้ ถึงแม้ทดสอบแล้วจะไม่มีนัยสำคัญ แต่ก็สนับสนุนผลในส่วนอื่น ๆ ที่ว่า จิตลักษณะที่เป็นปัจจัยเสี่ยง ทำให้นักศึกษามีแนวโน้มพฤติกรรมทะเลาะวิวาทสูง คือ นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท มีการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมมาก และมีความเชื่ออำนาจภายนอกคน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ผลรวมของทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน มีผลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา จึงสามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาได้ โดยการนำนักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทะเลาะวิวาท มีการคบเพื่อนและมีความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนที่ไม่เหมาะสมมาพัฒนา เพื่อให้มีทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท มีการคบเพื่อน และมีความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติม เช่น การคล้อยตามกลุ่ม, การรับการถ่ายทอดความเชื่อ, การเลียนแบบรุ่นพี่, ความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทะเลาะวิวาท เพราะอาจจะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมนี้ได้มากยิ่งขึ้น
2. ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาวิธีพัฒนาทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท ลักษณะการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม และความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคนกับนักศึกษา เพื่อดูพฤติกรรมทะเลาะวิวาท โดยเปรียบเทียบผลระหว่างนักศึกษากลุ่มที่ยังไม่ได้พัฒนา กับนักศึกษากลุ่มที่พัฒนาแล้ว
3. ควรทำการศึกษาให้นักศึกษาที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทเป็นรายบุคคล เพราะอาจช่วยให้เข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรมนี้ได้ละเอียดยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลลา สุขพานิช เอกแสงศรี. "การเมืองกับผู้หญิง," จุลสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
กันยายน-ธันวาคม 2521.
- กรรณิการ์ กันธะรักษา. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน
เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย กับพฤติกรรมการปฏิบัติตนเพื่อดำรงไว้ซึ่งสุขภาพในหญิง
ตั้งครรภ์. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527. อัดสำเนา.
- กาญจนา ควรสุภา. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว-เก็บตัว ความรู้สึกกับผิชอบ และ
คุณธรรมแห่งพลเมืองดี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- "การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา," เดลินิวส์. 13 มิถุนายน 2537 หน้า 10
- เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว. นักศึกษาวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2534.
- จรรยา สุวรรณทัต. ความสามารถในการควบคุมตนเองของเด็กไทยในแง่ของความสัมพันธ์
ระหว่างองค์ประกอบทางการศึกษา การฝึกทักษะ และการพัฒนาจิตลักษณะเพื่อการ
สร้างพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ. รายงานการวิจัยฉบับที่ 44 กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2533.
- จิราภรณ์ สุทธิสานนท์. การรับรู้เกี่ยวกับสาเหตุติดยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- จิรวัฒน์ นิเจนตร. สภาพเชิงจิต-สังคมในโรงเรียน กับสุขภาพจิตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. "การพัฒนาจิตใจของข้าราชการ : หลักและข้อปฏิบัติทางวิชาการ,"
วารสารการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 14(2) : 51-52 ; 2528.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. "การวัดทัศนคติ," เอกสารประกอบการฝึกอบรม การวิจัยชั้นสูงทาง
พฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การปลูกฝังจริยธรรมแก่นักเรียน. จุลสารฉบับที่ 4. สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2528.

ธีระพร อุวรรณโณ. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

นพนธ์ สัมมา. จิตลักษณะสำคัญเกี่ยวกับการยอมรับนวัตกรรมทางการเกษตร. ปรินิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

ปภาวดี แจ่มศิริ. ผลของการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมก่อนกวนในชั้นเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527. อัดสำเนา.

ประพันธ์ สุททาวาส ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

✓ ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ. ลักษณะจิตสังคมเพื่อป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น. ปรินิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2531.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญ, 2531.

พรสุตา คิยวรรณนะ. พฤติกรรมการแสดงออกตามทฤษฎีของคิจิโอะวานนิกับการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะทางชีวสังคมบางประการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

พลศึกษา, กรม. สรุปผลการปฏิบัติงานประจำปีการศึกษา 2529-2531. กรุงเทพฯ : กองสารวัตร นักเรียน กรมพลศึกษา, 2532. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.

วารี สี่ฝั่ง. การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาโจทย์สมการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่มีความเชื่อในอัตลัษิต และปรลัษิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.

วิมล สุวรรณมณี. การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่ม และนักเรียนอาชีวศึกษาทั่วไป ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

วิเชียร รักการ. การวิจัยเปรียบเทียบจิตลักษณะของนิสิตและนิสิตอาสาสมัคร : ศึกษาเฉพาะกรณี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.

- วัลภา จันทร์เพ็ญ. ปัจจัยจัดสรรที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- ✓ สมพร สุทัศน์ย์, มรว. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- ศิรินันท์ เพชรทองคำ. จิตวิทยาวัยรุ่นและการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- สารวัตรนักเรียน, กอง. การศึกษสาเหตุนักเรียนก่อการทะเลาะวิวาทในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2526.
- สุชา จันทน์เอม จิตวิทยาทั่วไป พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- สุรินดา ใจงาน ความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดูกับความก้าวร้าว ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนของแก่นวิทยาคม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา
- สุพจน์ จักขุทิพย์. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการประพฤติดนไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อัดสำเนา.
- ✓ สุภัททา บินะพะแพทย์. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : หอรัตนชัยการพิมพ์. 2537.
- สุภา มาลากุล ณ อุรุยา และคนอื่น ๆ. การศึกษพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มของนักเรียน อาชีวศึกษา. รายงานการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ, 2520.
- เสถียร ศรีรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับความสนใจในอาชีพ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรกว้าง ในจังหวัดสงขลา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- แสวง ทวีคุณ. การฝึกเพื่อเสริมสร้างจิตลักษณะในการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทในนักเรียน อาชีวศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา
- อนันต์ ศรีโสภ. สถิติเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- อัชฌา ลิ้มปไพฑูรย์. ลักษณะของกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานฝึกอบรม ศึกษาเฉพาะกรณีสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.

อัญชลี กิจงานวัฒน์. สาเหตุของปัญหาและแนวทางการป้องกันการก่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

อาคม จันทสุนทร. "การวิจัยเรื่องการสำรวจความประพฤตินักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 6," แนะแนว. 0 : 14-20 ; เมษายน - พฤษภาคม 2519.

อุดมรัตน์ เชาว์วิรัตน์. ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนชั้นปีที่ 2 โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

✓ Bandura, A. "Social Learning Analysis of Aggression," Analysis of Delinquency and Aggression. New York : edited by Emilio Ribes-Inesta and Albert Bandura. John Willy and Sons, 1976

✓ Bandura, A. Social Learning Theory. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1977.

Berkowitz, L. Advances in Experimental Social Psychology. Vol.2. New York : London, 1965.

Berkowitz, L. Advances in Experimental Social Psychology. Vol.5. New York. : London, 1970.

Buss A.H. The Psychology of Aggression. New York and London : John Wiley and Sons, Inc., 1961.

/ Gibson, John O. "A Comparison of the Attitudes of Selected Adolescents Regarding Moral Normes and Social Conventions," Dissertation Abstracts (DAI). A 52/06 : 2104 ; December, 1991.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Compasy, 1973.

Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 3 rd. New York : ed. Hocourt, Brace & World, Inc., 1962

Holm, Olle. "Scale for Measure Mode and Severity in Harming," Journal of Social Psychology. 122 ; September, 1984

Kirk, R. E. Experimental Design : Procedure for the behavior sciences. California : Books/Cole, 1982.

- Mac Donald, A. P. "Internal-External Locus of Control and The Practice of Birth Control," Psychological Abstract. 45(1) ; April, 1971.
- Mcdonal, Fererie J. Education Psychology. San Francisco, Wedsworth Publishing, 1959
- Mesinger, John F. "Megatrends Relating to Adolescent Violence and Correctional Education," Paper presented at the National Adolescent Conference on Behavior Disorders. Pensacola, FL, 13 ; October, 1984.
- Minium, Edward W. and Robert B. Clarke. Elements of Statistical Reasoning. Canda : John Wiley and Sons, 1982.
- Rottor, Julian B "Generaliged Expectancies for Internal vursus External control of Reinforcement," Psychological Monographs : General and Applied 80(1) : 609 ; 1966
- Shaver, Kelly G. Principle of Social Psychology. Cambridge Winthrop Publishers, 1977.
- Shaw, J.E. and J.M. Wright Scale for the Measurement of Attitudes. New York · McGraw-Hill Book Company, 1967.
- Strickland, Bonnie R. "Internal-External Control of Reinforcement," in Thomas Blass (ed.) Personality Variable in Social Behavior. New York : John Wiley and Son, 1977.
- Triandis, Harry. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley and Sons, 1971.
- Young, Thomus J. "Locus of control and perception of human aggression," Perceptual & Motor Skill, Vol 71. June, 1992.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวนทั้งหมด 4 ตอน โปรดตอบให้ครบถ้วนและตามความเป็นจริง คำตอบทุกตอนของผู้ตอบแต่ละคน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา โดยจะนำไปใช้ประโยชน์ในรูปของส่วนรวมเท่านั้น มิได้แสดงรายละเอียดเป็นรายบุคคลแต่อย่างใด ฉะนั้น โปรดตอบตามความเป็นจริง และตอบให้ครบถ้วนจึงจะนำไปใช้ประโยชน์ได้

คำแนะนำในการตอบ

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ บนคำตอบที่ท่านต้องการเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

ตอนที่ 1

คำถามตอนนี้เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน

1. ข้าพเจ้าคิดว่า เรื่องไม่สบายใจมากมายที่เกิดขึ้นในชีวิตของคนเรา มีบางส่วนที่เนื่องมาจากความโชคร้าย
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
2. ข้าพเจ้าคิดว่า ในที่สุดคนเราย่อมได้รับการยอมรับนับถือ ตามที่เขาสมควรจะได้รับในโลกนี้
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
3. ข้าพเจ้าคิดว่า แม้ข้าพเจ้าจะพยายามมากสักเพียงใดก็ตาม ก็ยังมีบางคนที่ไม่ชอบข้าพเจ้าอยู่ดี
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
4. ข้าพเจ้าคิดว่า เคราะห์ร้ายที่บุคคลได้รับ เป็นผลจากความผิดพลาดที่เขาก่อขึ้นเอง
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
5. ข้าพเจ้าคิดว่า สิ่งใดที่จะเกิดขึ้นย่อมเกิดขึ้น ไม่มีใครห้ามไว้ได้
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
6. ข้าพเจ้าเชื่อว่า แม้ข้าพเจ้าจะพยายามทำดีสักเพียงใด แต่ถ้าโชคไม่ดีแล้วจะไม่มีใครมองเห็นความดีนั้นเลย
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
7. ข้าพเจ้าเชื่อว่า การที่จะได้งานดี ๆ ทำ ย่อมขึ้นอยู่กับจังหวะและโอกาสอันเหมาะสม
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
8. ข้าพเจ้าเชื่อว่า การเชื่อโชคลางศา ไม่เคยให้ผลดีเท่ากับการตัดสินใจเลือกเอง
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
9. ข้าพเจ้าเชื่อว่า การวางแผนไว้ล่วงหน้านาน ๆ ไม่จำเป็น เพราะหลายสิ่งหลายอย่างขึ้นอยู่กับความโชคร้าย
 ค้างหาก
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
10. ข้าพเจ้าเคยตัดสินใจ โดยการโยนหัวโยนก้อยหลายครั้ง
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
11. ข้าพเจ้าเชื่อว่า การที่จะประสบความสำเร็จนั้น ขึ้นอยู่กับการทำงานหนัก โชคลางศาแทบไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง
 เลย
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
12. ข้าพเจ้าเชื่อว่า การที่จะได้สิ่งที่ต้องการหรือไม่ ไม่เกี่ยวกับโชค
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ก่อนข้างจริง ☐ ก่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย

13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเจ้าสามารถที่จะควบคุมสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าได้น้อยมาก
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
14. ข้าพเจ้าเชื่อว่า โชคกลางเป็นเรื่องราวไร้สาระ
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
15. ข้าพเจ้าเชื่อว่า ความขยันของคุณเจ้า มีความสัมพันธ์โดยตรงกับคะแนนการสอบของคุณเจ้า
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
16. ข้าพเจ้าเชื่อว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับกระทำของคุณเจ้าเอง
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
17. บางครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเจ้าไม่อาจควบคุมชะตาชีวิตของคุณเจ้าเองได้
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
18. ข้าพเจ้า ไม่เชื่อว่า ความบังเอิญหรือโชคชะตามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของคุณเจ้า
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย

ตอนที่ 2

คำถามตอนนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา

- 1 การแสดงพลังร่วมกันของนักศึกษาในวิทยาเขตฯ ช่วยให้เรารักและเห็นใจกันมากขึ้น
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 การทะเลาะวิวาทมีแต่โทษ หาประโยชน์ได้น้อย
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 3 นักศึกษาควรห้ามเพื่อน ๆ มิให้ไปทะเลาะต่อยตีกับฝ่ายตรงข้าม
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 นักศึกษาควรที่จะไปช่วยเพื่อน ถ้าเขาถูกนักศึกษาอื่นรุมรังแก
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 5 การทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาสถาบันอื่น เป็นการรบกวนจิตใจของวิทยาเขตฯ ของข้าพเจ้า
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 6 การร่วมมือร่วมใจกันเป็นสิ่งดี แม้จะเป็นการร่วมมือกันก้าวร้าวผู้อื่นก็ตาม
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 7 นักศึกษาไม่ควรที่จะไปทะเลาะกับผู้อื่น แม้เพื่อน ๆ ของนักศึกษากจะไปก็ตาม
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 8 ไม่ว่านักศึกษากำลังทำอะไรอยู่ เมื่อทราบว่าจะมีการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น นักศึกษาควรไปร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเพื่อนทันที
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 9 การต่อสู้อย่างรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชาย
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 10 ถึงแม้ว่านักศึกษาไม่ชอบทะเลาะกับผู้อื่น แต่ไม่ควรขัดเพื่อน
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 11 คนที่ไม่ไปร่วมกับเพื่อนต่อต้านนักศึกษาฝ่ายตรงข้าม เป็นคนขี้ลาดตาขาว
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 12 การไปร่วมกับเพื่อนต่อต้านนักศึกษาฝ่ายตรงข้าม ทำให้นักศึกษาได้ประโยชน์
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 13 ความเป็นลูกผู้ชายนั้นแสดงออกได้หลายวิธี โดยไม่ต้องใช้ความรุนแรง
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 14 ถึงแม้ว่านักศึกษาไม่ค่อยสบาย นักศึกษาก็น่าจะพยายามไปช่วยเพื่อนถ้าเกิดเหตุการณ์ต่อสู้กับฝ่ายอื่น
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 15 การทะเลาะวิวาท ทำให้เสียชื่อเสียงของวิทยาเขตฯ
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 16 การทะเลาะวิวาทกับนักศึกษานอื่น เป็นการห้ามการทำผิดของเขาเหล่านั้น
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

17. การที่นักศึกษาไปร่วมกับเพื่อน ๆ ในการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาอื่น ทำให้เพื่อน ๆ ชอบนักศึกษามากขึ้น
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18. นักศึกษาควรจะพยายามปลุกตัวกลับบ้านหรือไปธุระที่อื่น เมื่อทราบว่าเพื่อน ๆ จะไปมีเรื่องวิวาทกับฝ่ายตรงข้าม
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19. นักศึกษาควรที่จะขาดเรียนเพื่อไปเป็นกำลังใจให้เพื่อน ถ้าทราบว่าเพื่อนถูกทำร้าย
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
20. ถ้านักศึกษาทราบว่าเกิดการทะเลาะวิวาทกันขึ้น แม้เพื่อนไม่ขอร้องนักศึกษาก็ควรที่จะไปร่วมด้วย
☐ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3

คำถามตอนนี้เป็นการสอบถามความรู้สึกของนักศึกษา ที่มีต่อเพื่อนในวิทยาเขตฯ

1. ข้าพเจ้าโกรธและไม่กล้าใจกับเพื่อน ขนไปไหนหรือทำอะไรที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
2. ข้าพเจ้ามักจะหาทางเลี้ยว ถ้าเพื่อนชักชวนให้ทดลองสิ่งที่ยังสงสัยว่าอาจจะเป็นยาเสพติด
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
3. ในด้านการเรียนการศึกษา ข้าพเจ้าไม่เคยจะฟังพาสัยเพื่อนในทางที่ผิด
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
4. ข้าพเจ้ามักตามเพื่อนไปเที่ยวหาความสนุกสนานตามย่านการค้า หรือฟังเพลงตามค็อฟฟี่ช็อป
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
5. ข้าพเจ้าจะไม่กล้าขัดใจเพื่อน แม้ว่าเพื่อนจะชวนข้าพเจ้าเล่นการพนัน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
6. ข้าพเจ้าไม่ยอมตามใจเพื่อน ถ้าเพื่อนชักชวนให้ไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือยกพวกตีกัน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
7. ถ้าเพื่อนชักชวนให้หลบหนีการเรียน ไปเที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่าง ๆ ข้าพเจ้าไม่กล้าขัดใจเพื่อน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
8. ถ้าเพื่อนชักชวน ข้าพเจ้าจะหนีเรียนไปเที่ยวกับเพื่อน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
9. เมื่อเพื่อนเอานางสาวที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กมาคุย ข้าพเจ้าก็อดที่จะเข้าไปร่วมด้วยไม่ได้
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
10. แม้อาจารย์จะสั่งห้าม แต่ถ้าเพื่อนบอกว่าดี ข้าพเจ้าก็จะทำตามเพื่อน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
11. ข้าพเจ้าเชื่อพ่อแม่มากกว่าจะเชื่อเพื่อน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
12. ข้าพเจ้าจะช่วยเพื่อน โดยยอมพูดเท็จหลอกคนอื่น
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
13. ข้าพเจ้ามักจะนำเพื่อนไปในทางที่ผิดและถูกต้อง
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
14. ข้าพเจ้ามักจะเลือกคบเพื่อนที่มีความประพฤติดี
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
15. ข้าพเจ้ามักจะเตือนเพื่อนมิให้ทำผิด
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
16. ข้าพเจ้ากลัวว่าเพื่อนจะเลิกคบ จึงตามใจเพื่อน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
17. ข้าพเจ้ามักจะเลือกคบเพื่อนที่มีปัญหาล้ายกับข้าพเจ้า
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย

18. ถ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าจะขโมยเงินมาซื้อขนมเลี้ยงเพื่อน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
19. ข้าพเจ้ามักไม่รู้ว่าเป็นคนไหนดีหรือเลว
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
20. ก่อนที่จะคบใคร ข้าพเจ้าต้องพิจารณาว่าเขาเป็นคนดีหรือไม่ก่อน
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
21. ข้าพเจ้าพยายามหลีกเลี่ยงที่จะคบคนที่โกงในการสอบ
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
22. ถ้าเพื่อนแนะนำให้เราทำในสิ่งที่ผิด ข้าพเจ้าจะพยายามบ่ายเบี่ยงไม่ทำตาม
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
23. ข้าพเจ้ามักถูกพวกมากลากไปในทางที่ไม่เหมาะสม
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย
24. เพื่อนที่ข้าพเจ้าคบหาล้วนเป็นคนที่ดีอาจารย์เห็นว่าเป็นคนดี
☐ จริงที่สุด ☐ จริง ☐ ค่อนข้างจริง ☐ ค่อนข้างไม่จริง ☐ ไม่จริง ☐ ไม่จริงเลย

ตอนที่ 4

คำถามตอนนี้เป็นการสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่นักศึกษาเคยแสดงออกมา

- 1 ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านเคยเข้าร่วมการทะเลาะวิวาท จำนวน _____ ครั้ง
- 2 ให้ท่านใส่จำนวนครั้งของพฤติกรรมที่ท่านเคยแสดงออกในการทะเลาะวิวาท

พฤติกรรมที่แสดงออก	จำนวนครั้ง
1 ตะโกนคำทอฝ่ายตรงข้าม	
2 ทำท่ายฝ่ายตรงข้ามโดยใช้คำพูดหรือกริยาหยาบคาย	
3 พุดเสียดสี ดูหมิ่นฝ่ายตรงข้ามหรือสถาบันของฝ่ายตรงข้าม	
4 วิ่งไล่ฝ่ายตรงข้าม	
5 ชกต่อย เตะ ฝ่ายตรงข้าม	
6 ทำลายทรัพย์สินทั้งเป็นของฝ่ายตรงข้ามหรือของสถาบันฝ่ายตรงข้าม ทั้งค่อหน้าและลับหลัง	
7. ทำลายยานพาหนะที่ฝ่ายตรงข้ามอาศัยอยู่ในขณะนั้น	
8 ขว้างปาสิ่งของ เช่น ก้อนหิน ใส่ฝ่ายตรงข้าม	
9. ทำร้ายร่างกายฝ่ายตรงข้ามโดยใช้อาวุธดังนี้	
9.1 สนับมือ	
9.2 มีด	
9.3 ปืน	
9.4 ระเบิดปิงปอง	
9.5 ระเบิดขวด	
10. ทำร้ายร่างกายฝ่ายตรงข้ามโดยใช้เครื่องทุ่นแรงดังนี้	
10.1 ไม้หน้าสาม	
10.2 ไม้ตี ไม้บรรทัดเหล็ก	
10.3 ท่อนเหล็ก	
10.4 เชือก	
10.5 เข็มขัด	
10.6 คัตเตอร์	

ตาราง 1 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก		ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.28		11	5.43
2	3.50		12	3.82
3	4.45		13	4.74
4	3.40		14	7.65
5	7.45		15	5.77
6	5.63		16	5.32
7	4.40		17	4.65
8	5.78		18	5.33
9	7.80		19	4.15
10	2.39		20	5.68

ตาราง 2 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก		ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	2.65		13	2.93
2	6.05		14	4.65
3	6.95		15	5.22
4	3.38		16	4.24
5	4.43		17	2.77
6	8.07		18	6.19
7	4.77		19	2.92
8	6.92		20	4.27
9	5.95		21	4.31
10	4.62		22	3.50
11	2.22		23	4.68
12	4.36		24	5.63

ตาราง 3 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความเชื่ออำนาจภายใน-นอกตน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก		ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	5.78		10	3.32
2	3.17		11	4.47
3	2.53		12	5.22
4	3.58		13	3.66
5	3.00		14	4.80
6	4.30		15	1.95
7	2.22		16	2.31
8	3.67		17	3.83
9	4.37		18	4.79

ตาราง 4 แสดงจำนวนคน คะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ตัวแปรที่ศึกษา ทั้งในกลุ่มและระดับ ปวช.-ปวส.

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ตัวแปร	คะแนน (ต่ำสุด)	คะแนน (สูงสุด)	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S D)	คะแนนเต็ม
กลุ่มรวม	433	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	24	83	36.531	10.798	100
		การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	29	96	48.413	13.496	144
		ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน	25	104	74.949	16.476	108
		พฤติกรรมทะเลาะวิวาท	0	70	3.617	9.102	-
ปวช	189	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	25	83	35.746	9.629	100
		การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	33	96	48.159	11.488	144
		ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน	25	104	72.143	18.326	108
		พฤติกรรมทะเลาะวิวาท	0	70	2.968	10.181	-
ปวส	244	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	24	78	37.139	11.607	100
		การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	29	92	48.611	14.886	144
		ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน	36	99	77.123	14.557	108
		พฤติกรรมทะเลาะวิวาท	0	37	4.119	8.156	-

ตาราง 5 แสดงจำนวนคน คะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ตัวแปรที่ศึกษา ในกลุ่มที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ-สูง และเพศชาย-หญิง

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ตัวแปร	คะแนน (ต่ำสุด)	คะแนน (สูงสุด)	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S D)	คะแนนเต็ม
ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ	218	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	24	83	39.908	13.366	100
		การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	31	96	52.665	16.223	144
		ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน	25	97	69.991	16.609	108
		พฤติกรรมทะเลาะวิวาท	0	70	6.110	10.974	-
ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง	215	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	25	78	33.107	5.553	100
		การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	29	92	44.102	7.982	144
		ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน	32	104	79.977	14.760	108
		พฤติกรรมทะเลาะวิวาท	0	68	1.088	5.690	-
เพศชาย	310	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	25	83	38.694	11.549	100
		การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	33	96	51.794	14.002	144
		ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน	25	104	71.906	17.452	108
		พฤติกรรมทะเลาะวิวาท	0	70	4.755	10.126	-
เพศหญิง	123	ทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	24	66	31.081	5.765	100
		การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม	29	72	39.894	6.794	144
		ความเชื่ออำนาจภายใน-นอกคน	42	99	82.618	10.345	108
		พฤติกรรมทะเลาะวิวาท	0	44	7.48	4.697	-

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทะเลาะวิวาทภายในกลุ่มย่อยของนักศึกษาเพศหญิง

ความเชื่ออำนาจภายนอกตน			ความเชื่ออำนาจภายในตน		
$\bar{X} = 1.2432$			$\bar{X} = .00$		
SD = 6.0201			SD = .00		
	การคบเพื่อนที่ ไม่เหมาะสมน้อย	การคบเพื่อนที่ ไม่เหมาะสมมาก		การคบเพื่อนที่ ไม่เหมาะสมน้อย	การคบเพื่อนที่ ไม่เหมาะสมมาก
ทัศนคติที่ไม่ดีต่อ การทะเลาะวิวาท			ทัศนคติที่ไม่ดีต่อ การทะเลาะวิวาท		
$\bar{X} = .00$	$\bar{X} = .00$	$\bar{X} = .00$	$\bar{X} = .00$	$\bar{X} = .00$	$\bar{X} = .00$
SD = .00	SD = .00	SD = .00	SD = .00	SD = .00	SD = .00
ทัศนคติที่ดีต่อ การทะเลาะวิวาท			ทัศนคติที่ดีต่อ การทะเลาะวิวาท		
$\bar{X} = 2.7879$	$\bar{X} = .00$	$\bar{X} = 4.3810$	$\bar{X} = .00$	$\bar{X} = .00$	$\bar{X} = .00$
SD = 8.8450	SD = .00	SD = 10.8558	SD = .00	SD = .00	SD = .00

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางจิราภรณ์ ชื้อสกุล อำนางเถลิงศักดิ์
 เกิดวันที่ 29 เดือน เมษายน พุทธศักราช 2505
 สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 4236/78 ซอยประคู้ 1 แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม
 กรุงเทพฯ 10120
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 5
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูง จากวิทยาลัย
 พยาบาลสระบุรี
 พ.ศ. 2539 กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร